

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W ŁODZI**

Łódź, 8 września 2022 r.

Wersja jawna

RŁO.610.2.2022.PM

DECYZJA Nr RŁO 5/2022

I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie,

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

uznaje za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, polegającą na zamieszczeniu na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl, na której przedstawiane są informacje o produkcie określanym jako „obligacje społeczne” wraz z przekierowaniem do strony internetowej www.obligacje-spoeczne.pl, logotypów:

- Komisji Nadzoru Finansowego,

- Bankowego Funduszu Gwarancyjnego,

- Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego,

- Polskiego Funduszu Rozwoju Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie,

co może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie oraz podmiotu oferującego produkty określone na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne”, jak i ww. produkty objęte są systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 2 i pkt 6 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070),

i stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 23 listopada 2021 r.

II. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie,

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

uznaje za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, polegającą na posługiwaniu się przez KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl oraz na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny - w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych, a także w publikowanej na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” - określeniem „Krajowy Fundusz Gwarancyjny”, co może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że:

- a) KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie jest podmiotem, o którym mowa w art. 34g ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. 2021 poz. 442), cytowanej na ww. stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl,
- b) produkty określane na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne” lub oferent tych produktów, do którego strony przekierowuje strona [krajowyfunduszgwarancyjny.pl](http://www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl) objęci są systemem gwarancji udzielanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. 2021 poz. 442),

co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r., poz. 2070)

i nakazuje zaniechanie jej stosowania.

- III. Na podstawie art. 103 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275),

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nadaje niniejszej decyzji w zakresie pkt II sentencji decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

- IV. Na podstawie art. 26 ust. 2 w związku z art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada na KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów opisanych w pkt I-II sentencji niniejszej decyzji, poprzez złożenie na stronie internetowej KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (na moment wydania decyzji: www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl) jednokrotnego oświadczenia o następującej treści:

„W związku z decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaną w dniu 8 września 2022 r. nr RŁO 5/2022, KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie informuje, że stosowała nieuczciwe praktyki rynkowe stanowiące praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów. Szczegóły tutaj” (dalej jako: „oświadczenie nr 1”);

odsyłającego do podstrony zawierającej następujące oświadczenie (dalej jako: „oświadczenie nr 2”):

„W związku z decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaną w dniu 8 września 2022 r. nr RŁO 5/2022, KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie informuje, że stosowała praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów polegające na:

1) zamieszczeniu na stronie internetowej www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl, na której przedstawiane są informacje o produkcie określanym jako „obligacje społeczne” wraz z przekierowaniem do strony internetowej www.obligacje-spoeczne.pl, logotypów:

- Komisji Nadzoru Finansowego,
- Bankowego Funduszu Gwarancyjnego,
- Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego,
- Polskiego Funduszu Rozwoju Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie,

co może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie oraz podmiotu oferującego produkty określone na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne”, jak i ww. produkty objęte są systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 2 i pkt 6 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym,

2) postępowaniu się przez KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie na stronie internetowej www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl oraz na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny - w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych, a także w publikowanej na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” - określeniem „Krajowy Fundusz Gwarancyjny”, co może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że:

a) KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie jest podmiotem, o którym mowa w art. 34g ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, cytowanej na ww. stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl,

b) produkty określone na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne” lub oferent tych produktów, do którego strony przekierowuje strona www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl objęci są systemem gwarancji udzielanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne,

co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

Szczegółowe informacje dostępne są w decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 5/2022 z dnia 8 września 2022 r. opublikowanej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem [tutaj zostanie dodane hiperłącze (link) odsyłające do wersji jawnej decyzji w bazie decyzji dostępnej pod adresem www.uokik.gov.pl];

w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji, w następujący sposób:

- a) oświadczenia nr 1 i 2 będą dostępne i utrzymywane przez okres co najmniej 1 miesiąca od dnia zamieszczenia przedmiotowej informacji,
 - b) oświadczenie nr 1 zostanie zamieszczone w górnej części strony głównej Przedsiębiorcy dostępnego z poziomu strony internetowej (na dzień wydania decyzji strona główna serwisu jest dostępna pod adresem www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl), bez możliwości zamknięcia informacji przez użytkownika (oświadczenie nie może przybrać formy np. rotacyjnego banera czy slajdera),
 - c) oświadczenie nr 2 zostanie zamieszczone na podstronie serwisu Przedsiębiorcy dostępnego z poziomu strony internetowej, do której odsyłać będzie oświadczenie nr 1, bez możliwości zamknięcia informacji przez użytkownika (oświadczenie nie może przybrać formy np. rotacyjnego banera czy slajdera),
 - d) tekst oświadczeń, o których mowa w pkt b) i c), będzie wyjustowany oraz wpisany czarną czcionką (kod szesnastkowy RGB #000000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB #ffffff),
 - e) wielkość czcionki użyta w oświadczeniach powinna odpowiadać wielkości czcionki zwyczajowo używanej w serwisie Przedsiębiorcy,
 - f) w przypadku zmiany adresu internetowego, pod jakim dostępny jest serwis Przedsiębiorcy, oświadczenia zostaną zamieszczone na każdej innej stronie internetowej zastępującej adres www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl,
 - g) w przypadku zmiany nazwy na KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, jej przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, publikacja zostanie zrealizowana odpowiednio przez lub za pośrednictwem Przedsiębiorcy lub następcy prawnego, ze wskazaniem nazw dawnej i nowej.
- V. Na podstawie art. 26 ust. 2 w związku z art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada na KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów opisanych w pkt I-II sentencji niniejszej decyzji, poprzez złożenie na publicznie dostępnym profilu KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie w serwisie Facebook komunikatu o treści (dalej: „komunikat”):

„Konsumentie, w związku z decyzją Prezesa #UOKiK wydaną w dniu 8 września 2022 r. nr RŁO 5/2022 KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie informuje, że stosowała praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów. #decyzjaUOKiK

KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie otrzymała karę pieniężną za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów. Polegały one na:

1) zamieszczeniu na stronie internetowej www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl, na której przedstawiane są informacje o produkcie określanym jako „obligacje społeczne” wraz z przekierowaniem do strony internetowej www.obligacje-spoleczne.pl, logotypów:

- Komisji Nadzoru Finansowego,
- Bankowego Funduszu Gwarancyjnego,
- Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego,
- Polskiego Funduszu Rozwoju Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie,

co może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie oraz podmiotu oferującego produkty określone na stronie www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne”, jak i ww. produkty objęte są systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 2 i pkt 6 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym,

2) postępowaniu się przez KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie na stronie internetowej www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl oraz na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny - w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych, a także w publikowanej na stronie www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” - określeniem „Krajowy Fundusz Gwarancyjny”, co może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że:

- a) KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie jest podmiotem, o którym mowa w art. 34g ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, cytowanej na ww. stronie www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl,
- b) produkty określone na stronie www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne” lub oferent tych produktów, do którego strony przekierowuje strona www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl objęci są systemem gwarancji udzielanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne,

co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

Szczegółowe informacje dostępne są w decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 5/2022 z dnia 8 września 2022 r. opublikowanej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem [tutaj zostanie dodane hipertączone (link) odsyłające do wersji jawnej decyzji w bazie decyzji dostępnej pod adresem www.uokik.gov.pl].”

Komunikat KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie opublikuje - w terminie 14 dni - od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji, na swój koszt, na publicznie dostępnym profilu KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie w serwisie Facebook (na dzień wydania decyzji serwis ten jest dostępny pod adresem www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny) w ten sposób, że:

- a) komunikat będzie dostępny i utrzymywany na publicznie dostępnym profilu KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (na dzień wydania decyzji profil ten jest dostępny pod adresem www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny) przez okres co najmniej 1 miesiąca od dnia zamieszczenia przedmiotowej informacji na ww. profilu,
- b) komunikat zostanie zamieszczony w serwisie Facebook w sposób umożliwiający stałe zapoznanie się użytkownika z jego treścią, tj. tak by tekst komunikatu został umieszczony w Aktualnościach jako najbardziej aktualna informacja wyświetlona przez użytkownika ww. serwisu (komunikat powinien zostać przypięty),
- c) komunikat zostanie zamieszczony tak by był dostępny dla wszystkich użytkowników serwisu Facebook, tj. by w ustawieniach prywatności miał status „publiczny”,
- d) wielkość i rodzaj czcionki powinna odpowiadać wielkości i rodzajowi czcionki zwyczajowo używanej w serwisie Facebook,
- e) w przypadku zmiany profilu Przedsiębiorcy do czasu zakończenia realizacji obowiązku, komunikat zostanie opublikowany na innym polskojęzycznym profilu w serwisie Facebook prowadzonym przez KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie,
- f) w przypadku zmiany nazwy KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, jej przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, publikacja zostanie zrealizowana odpowiednio przez lub za pośrednictwem Przedsiębiorcy lub następcy prawnego, ze wskazaniem nazw dawnej i nowej.

VI. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 106 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada na KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie kary pieniężne:

- a) w wysokości **43.605,00 zł (słownie: czterdzieści trzy tysiące sześćset pięć złotych)** z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie I sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa;
- b) w wysokości **45.900,00 zł (słownie: czterdzieści pięć tysięcy dziewięćset złotych)** z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie II sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa.

VII. Na podstawie art. 106b ust. 1 i 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada na Mateusza Wojciecha Kurczka - członka zarządu pełniącego funkcję prezesa zarządu KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie

- a) w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez przedsiębiorcę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt I sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 30.000,00 zł (słownie: trzydzieści tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa,

b) w związku z umyślnym dopuszczeniem do naruszenia przez przedsiębiorcę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie wskazanym w pkt II sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości 40.000,00 zł (słownie: czterdzieści tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa.

VIII. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275) oraz na podstawie art. 263 § 1 i § 2 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

obciąża KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie kosztami niniejszego postępowania w wysokości 147,20 zł (słownie: sto czterdzieści siedem złotych dwadzieścia groszy) oraz zobowiązuje przedsiębiorcę do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”) - w związku z pismem Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: „KNF”) oraz w oparciu o informacje zawarte na stronie internetowej www.krajowyfunduszczytawarancyjny.pl - wszczął postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy w związku z działaniami Obligacje Społeczne Prosta Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (dalej jako: „Obligacje Społeczne P.S.A.”) oraz KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (dalej również jako: „KFG S.A.”, „Spółka” lub „Przedsiębiorca”) oraz podmiotów z tymi przedsiębiorcami powiązanych bądź współpracujących, prowadzących m.in. strony internetowe pod adresami www.obligacje-spoleczne.pl, www.kfgsa.pl, www.kfgleasing.pl oraz www.krajowyfunduszczytawarancyjny.pl, mogło nastąpić naruszenie przepisów prawa uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie stosowania przez te podmioty praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275, dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów” lub „uokik”) lub podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach.

Wyniki analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego wykazały istnienie podstaw do postawienia Spółce zarzutu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku z tym, postanowieniem nr 1/610.2.2022 z dnia 19 stycznia 2022 (dowód: karty nr 5-15) Prezes Urzędu wszczął przeciwko Spółce postępowanie w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji decyzji.

Jednocześnie, postanowieniem nr 2/610.2.2022 (dowód: karty nr 13-14) zaliczono w poczet dowodów postępowania materiał dowodowy z postępowania wyjaśniającego w postaci

zawiadomienia konsumenta, wezwań Prezesa Urzędu oraz pism stanowiących odpowiedź na wezwania Prezesa Urzędu.

Pismem z dnia 19 stycznia 2022 r. (dowód: karty nr 2-4) Spółka została zawiadomiona o wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a także o zaliczeniu dowodów.

Spółka nie ustosunkowała się do postawionego zarzutu.

W dniu 14 lipca 2022 r. postanowieniem nr 3/610.2.2022 (dowód: karty nr 128-129) zaliczono w poczet dowodów postępowania kolejny materiał dowodowy z postępowania wyjaśniającego w postaci pism [tajemnica przedsiębiorstwa] oraz materiału dostępnego na stronie internetowej <https://youtu.be/PHOoz92uaNw>, na której opublikowano wideo pt. „SARARA i Aniołowie Biznesu | Jak marzenia przekuć w cele”.

Pismem z dnia 14 lipca 2022 r. (dowód: karty nr 126-127) Spółka została zawiadomiona o zaliczeniu kolejnych dokumentów w poczet dowodów.

W dniu 20 lipca 2022 r. Przedsiębiorca zapoznał się z aktami sprawy i nie zgłosił żadnych uwag dotyczących materiału dowodowego (dowód: karta nr 192).

W dniu 24 sierpnia 2022 r. (dowód: karty nr 198-199) strona została zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Przedsiębiorca nie skorzystał z ww. prawa.

Stan faktyczny

Przedsiębiorca KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie jest zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS: 0000795490, o numerze identyfikacji podatkowej (NIP): 8133819335 i kapitale zakładowym w wysokości 1 000 000 złotych. Prezesem Zarządu jest Mateusz Wojciech Kurczek. Przedmiot przeważającej działalności Spółki oznaczony jest jako 64, 30, Z - działalność trustów, funduszy i podobnych instytucji finansowych. KFG S.A. wpisana jest do Rejestru Pośredników Kredytowych i Instytucji Pożyczkowych pod numerem RIP000484¹.

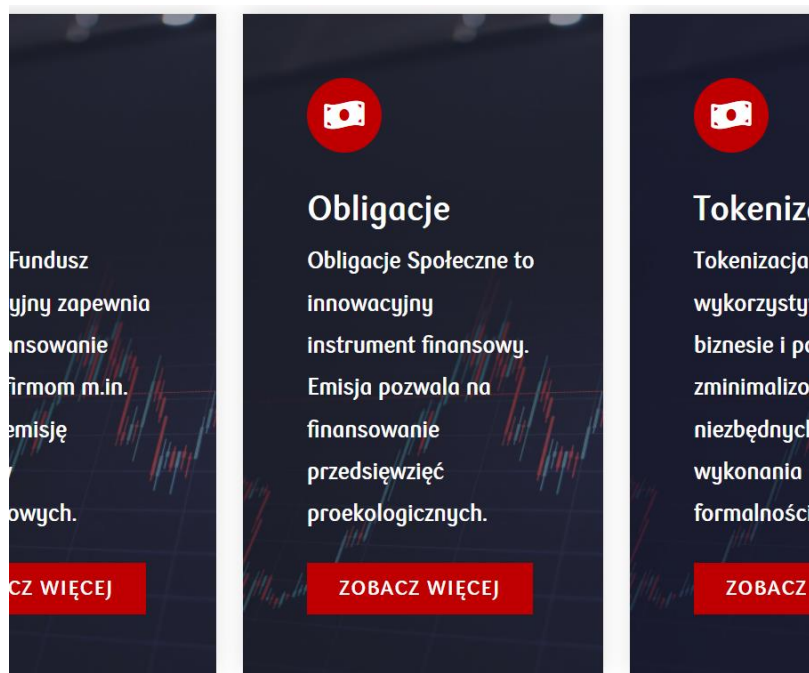
KFG S.A. prowadzi działalność na terenie całej Polski, za pośrednictwem stron internetowych www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl oraz www.kfgsa.pl, na których przedstawiane są informacje o produkcie określanym jako „obligacje społeczne”. Zgodnie z ustaleniami Prezesa Urzędu zawartymi w decyzji Nr RŁO 3/2022 z dnia 20 czerwca 2022 r. ww. produkt polega na oferowaniu konsumentowi zawarcia umowy pożyczki, w której świadczenie konsumenta (Pożyczkodawcy) polega na udzieleniu pożyczki pieniężnej w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, a świadczenie Obligacje Społeczne P.S.A. (Pożyczkobiorcy) na jej zwrocie w określonym umownie terminie oraz wypłacie odsetek umownych w stosunku miesięcznym, począwszy od pierwszego miesiąca przypadającego po upływie 30 dni od daty dokonania wpłaty pożyczki przez konsumenta. Zabezpieczeniem wykonania umowy zawartej ze Spółką, ma być umowa, której stroną jest konsument i powiązana ze spółką Obligacje Społeczne P.S.A. spółka Prius 29 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej jako: „Prius 29”), na podstawie której ustanowiony ma być zastaw rejestrowy na pojeździe.

W trzech miejscach na stronie internetowej www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl umieszczone zostało, pod zakładkami opisanymi jako „Obligacje”, przekierowanie do strony

¹ <https://rkip.knf.gov.pl/rip.html?param=1196139>

www.obligacje-spoleczne.pl/, na której konsumentowi oferowany jest produkt określany jako „obligacje społeczne”:

- w menu w górnej części strony,
- w stopce strony, w części opisanej jako „Przydatne linki”,
- w sekcji środkowej strony, w segmencie zawierającym opis o treści: „*Obligacje. Obligacje Społecznie to innowacyjny instrument finansowy. Emisja pozwala na finansowanie przedsięwzięć proekologicznych*”. Segment zaopatrzony jest w przycisk z napisem „ZOBACZ WIĘCEJ”, z przekierowaniem do zewnętrznej strony www.obligacje-spoleczne.pl (zob. Grafika 1 poniżej).

KRAJOWY
FUNDUSZ
GWARANCYJNY

Administratorem Pań
Gwarancyjny Spółka

Grafika 1 - fragment widoku strony krajowofunduszgwarancyjny.pl, stan z dnia 22 grudnia 2021 r. (dowód: karta nr 102)

Produkt oferowany na stronie www.obligacje-spoleczne.pl (do której prowadzi przekierowanie) opisywany był jako „obligacje społeczne” (z wykorzystaniem w opisie tego produktu również takich określeń jak „obligacja”, „emitent”) lub jako „Umowa Obligacji Społecznych”, np.:

- *Symbol OS12. 0,7% miesięcznie. OBLIGACJE 12-MIESIĘCZNE. 12-miesięczne oszczędnościowe obligacje społeczne o oprocentowaniu stałym. Cena sprzedaży jest stała i wynosi 10 000 zł².*

² www.obligacje-spoleczne.pl/obligacje-12-miesieczne [dostęp 08.11.2021 r.]

- Symbol OS12. Oferta 8,4% rocznie. GWARANCJA 12-MIESIĘCZNA. 12-miesięczne Umowy Obligacji Społecznych o oprocentowaniu stałym. Kwota transakcji jest stała i wynosi 10 000 zł³.

KFG S.A. przedstawia informacje o produkcie oferowanym na stronie internetowej www.obligacje-spoleczne.pl również na swojej stronie na portalu Facebook pod adresem www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny. Informacje mają charakter „postów” z bannerem reklamowym z treścią: „Zabezpiecz 9,5% w skali roku” i łączem przekierowującym do strony www.obligacje-spoleczne.pl (zob. Grafika 2 poniżej).

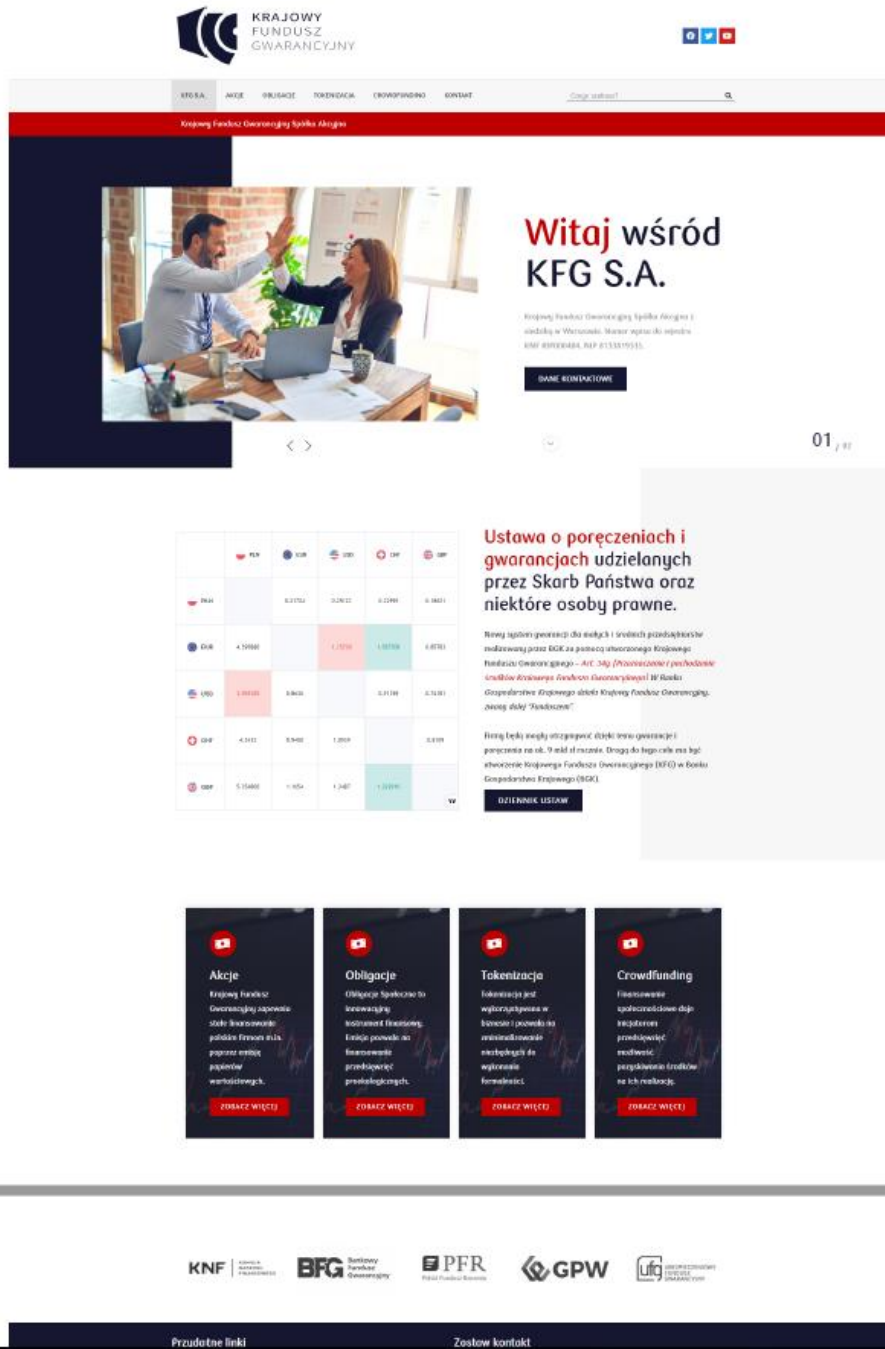

Grafika 2 - strona internetowa www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny, stan z dnia 15 grudnia 2021 r. (dowód: karta nr 102)

³ www.obligacje-spoleczne.pl/gwarancja-12-miesieczna [dostęp 28.03.2022 r.]

W odniesieniu do praktyki określonej w pkt I sentencji Prezes UOKiK ustalił, że Spółka KFG S.A. w nieuprawniony sposób posługiwała się logotypami KNF, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (dalej: „BFG”), Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego (dalej: „UFG”) oraz Polskiego Funduszu Rozwoju Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie (dalej: „Polski Fundusz Rozwoju” lub „PFR”), poprzez ich umieszczenie na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl. (por. Grafika 3 poniżej - wg stanu na dzień 8 listopada 2021 r.). Według stanu na dzień 23 listopada 2021 r. na ww. stronie nie widniały już logotypy wymienionych instytucji i podmiotów.

Grafika 3 - strona internetowa www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl, stan z dnia 8 listopada 2021 r. (dowód: karta nr 102)

Zaznaczyć należy, iż KNF oraz BFG wystosowały stosowne komunikaty, zgodnie z którymi KFG S.A. w sposób nieuprawniony i bez zgody ww. podmiotów postuguje się ich logotypami. Zgodnie z komunikatem KNF opublikowanym dnia 10 listopada 2021 r. „*podmiot zarejestrowany w Rejestrze Pośredników Kredytowych i Instytucji Pożyczkowych prowadzonym przez KNF jako instytucja pożyczkowa pod nazwą KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (RIP000484), nie jest podmiotem nadzorowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego. Podmiot ten na swojej stronie internetowej, na której przedstawia się jako „właściciel Emitenta OBLIGACJI SPOŁECZNYCH” w sposób nieuprawniony i bez zgody UKNF postuguje się logotypem Komisji Nadzoru Finansowego*” (dowód: karty nr 111-112)⁴.

Dnia 10 listopada 2021 r. podobnej treści komunikat opublikował Bankowy Fundusz Gwarancyjny: „*Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG) informuje, że na ogólnodostępnej stronie internetowej pod adresem www.krajowyfunduszzgwarancyjny.pl/ podmiot określający się jako Krajowy Fundusz Gwarancyjny S.A., opublikował logotyp Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, co może wprowadzać potencjalnych odbiorców komunikatów strony internetowej w błąd, co do wzajemnych relacji KFG S.A. z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym. Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna (KFG Spółka Akcyjna wg danych w KRS) nie jest w żaden sposób powiązany z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym. Produkty inwestycyjne oferowane za pośrednictwem ww. strony internetowej przez Krajowy Fundusz Gwarancyjny S.A. nie są i nigdy nie były objęte gwarancjami BFG. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nigdy nie pełnił żadnej funkcji zabezpieczającej ani gwarantującej w stosunku do środków, które mogłyby zostać przekazane KFG S.A. na wskazanej powyżej stronie internetowej, w wyniku decyzji inwestycyjnych podjętych na podstawie treści na niej upublicznionych. Logotyp Bankowego Funduszu Gwarancyjnego został wykorzystany z naruszeniem autorskich praw majątkowych, bez wiedzy i bez uzyskania odpowiedniej zgody BFG oraz bez żadnej innej podstawy prawnej uzasadniającej jego publikację (...)*” (dowód: karty nr 111-112)⁵.

Zgodnie z pismem Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z dnia 19 maja 2022 r. podmiot „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” nie jest uczestnikiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, o którym mowa w ustawie z 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz.U. 2020 poz. 842, dalej jako: „ubfg”). Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie identyfikuje jakichkolwiek relacji, w których pozostawałby z ww. podmiotem. „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” oraz KFG S.A. ani żadne inny podmiot nie uzyskał zgody na wykorzystywanie na stronie www.krajowyfunduszzgwarancyjny.pl logotypu BFG. Ponadto w dniu 15 listopada 2021 r. w związku z treściami zawartymi na stronie www.krajowyfunduszzgwarancyjny.pl BFG złożył zawiadomienie do prokuratury o możliwości popełnienia przestępstwa (dowód: karta nr 123).

Należy nadmienić, iż dnia 15 listopada 2021 r. KNF wezwał KFG S.A. do usunięcia ze strony internetowej www.krajowyfunduszzgwarancyjny.pl/ logotypu używanego przez KNF, podnosząc iż używanie ww. oznaczeń graficznych sugerować może współpracę Spółki z KNF bądź udział KNF w akcjach promocyjnych organizowanych przez Spółkę, co może

⁴ www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=75772&p_id=18 [dostęp 17.12.2021 r.]

⁵ www.bfg.pl/oswiadczenie-w-sprawie-poslugiwania-sie-logotypem-bfg-przez-kfdsa/ [dostęp 17.12.2021 r.]

wprowadzać konsumentów w błąd, co do faktu nadzorowania Spółki przez KNF (dowód: karty nr 16-19).

Zgodnie z pismem UFG z dnia 12 maja 2022 r. „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie”, KFG S.A. jak również żaden inny podmiot nie uzyskał zgody UFG na wykorzystanie logotypu UFG na stronie www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl. UFG nie pozostawał i nie pozostaje w jakichkolwiek relacjach prawnych ani faktycznych z podmiotami, o których mowa powyżej. Ponadto w dniu 15 listopada 2021 r. UFG powziął czynności, które doprowadziły do usunięcia logotypu UFG ze strony www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl (dowód: karta nr 119).

Zgodnie z pismem PFR z dnia 17 maja 2022 r. „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” oraz KFG S.A. ani żaden inny podmiot nie uzyskał zgody na wykorzystywanie na stronie www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl logotypu PFR. PFR nie identyfikuje jakichkolwiek relacji, w których pozostawałby z ww. podmiotami (dowód: karta nr 122).

Ustawa o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Nowy system gwarancji dla małych i średnich przedsiębiorstw realizowany przez BGK za pomocą utworzonego Krajowego Funduszu Gwarancyjnego – *Art. 34g. [Przeznaczenie i pochodzenie środków Krajowego Funduszu Gwarancyjnego] W Banku Gospodarstwa Krajowego działa Krajowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej "Funduszem".*

Firmy będą mogły otrzymywać dzięki temu gwarancje i poręczenia na ok. 9 mld zł rocznie. Drogą do tego celu ma być utworzenie Krajowego Funduszu Gwarancyjnego (KFG) w Banku Gospodarstwa Krajowego (BGK).

DZIENNIK USTAW

Grafika 4 - cytata z ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne umieszczony na stronie www.krajowyfunduszczygwarancyjny.pl/ oraz przekierowanie do strony w Internetowym Systemie Aktów Prawnych, pod którą można znaleźć ww. ustawę, stan z dnia 17 grudnia 2021 r. (dowód: karta nr 102)

W odniesieniu do praktyki określonej w pkt II sentencji Prezes UOKiK ustalił ponadto, że spółka KFG S.A. postępuje się na stronach internetowych nazwą „Krajowy Fundusz

Gwarancyjny”, o którym mowa w cytowanej przez tę spółkę ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. 2021 poz. 442, dalej jako: „upg”), w tym na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny, w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych, a także w publikowanej na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie”.

W dniu 15 listopada 2021 r. Bank Gospodarstwa Krajowego (dalej: „BGK”) opublikował na swojej stronie internetowej ostrzeżenie ws. „Krajowego Funduszu Gwarancyjnego Spółka Akcyjna”, zgodnie z którym: *„Bank Gospodarstwa Krajowego informuje, że podmiot o nazwie „KFG Spółka Akcyjna” (KRS: 0000795490), posługujący się również nazwą „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna”, nigdy nie był i nie jest w żaden sposób powiązany z Bankiem Gospodarstwa Krajowego. Produkty oferowane za pośrednictwem ww. spółki nie są i nie były objęte gwarancjami BGK. Podmiot ten nie jest Krajowym Funduszem Gwarancyjnym, o którym mowa w ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. 2021 poz. 442). Krajowy Fundusz Gwarancyjny, o którym mowa w w/w ustawie został utworzony w celu finansowania wydatków z programów gwarancyjnych oferowanych wyłącznie przez Bank Gospodarstwa Krajowego. Bank Gospodarstwa Krajowego udziela we własnym imieniu i na własny rachunek poręczeń oraz gwarancji, m.in. gwarancji de minimis w ramach rządowego programu „Wspieranie przedsiębiorczości z wykorzystaniem poręczeń i gwarancji Banku Gospodarstwa Krajowego”⁶ (dowód: karty nr 111-112).*

Ponadto w nawiązaniu do cytowanego powyżej komunikatu KNF z dnia 10 listopada 2021 r., w dniu 18 listopada 2021 r. BGK wystosował pismo do KNF, w którym oświadczył, iż podmiot KFG S.A. nie jest i nigdy nie był w jakikolwiek sposób związany z BGK, produkty przedstawiane przez Spółkę na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl/ nie są i nigdy nie były objęte gwarancjami BGK, a podmiot „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna” nie jest Krajowym Funduszem Gwarancyjnym, o którym mowa w art. 34g ust. 1 i n. upg (dowód: karta nr 20-21).

W dniu 28 lutego 2022 r. Obligacje Spółeczne P.S.A. oraz podmioty współpracujące KFG S.A. oraz KFG Leasing wpisano na listę ostrzeżeń publicznych KNF⁷. W komunikacie podano, że przewodniczący KNF przystąpił do postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Warszawie wobec Obligacje Spółeczne P.S.A., KFG S.A. oraz KFG Leasing. Postępowanie dotyczy podejrzenia popełnienia przestępstwa z art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. 2021 poz. 328) tj. prowadzenie działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia.

Ocena prawna ustalonych faktów

Naruszenie interesu publicznego

Stosownie do art. 1 ust. 1 uokik, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Interwencja Prezesa Urzędu ma na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych

⁶ www.bgk.pl/wazna-informacja-dla-klientow/ostrezenie-ws-krajowego-funduszu-gwarancyjnego-spolka-akcyjna/ [dostęp 17.12.2021 r.]

⁷ https://www.knf.gov.pl/dla_konsumenta/ostrezenia_publiczne

uczestników rynku. Naruszenie interesu publicznego stanowi bezwzględny warunek do skorzystania z kompetencji Prezesa Urzędu do rozstrzygnięcia określonej sprawy. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy godzą w interesy ogólnospołeczne i dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie.

W opinii Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, gdyż wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy zawarli lub mogli zawrzeć umowę, która prezentowana była na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl. Działanie Spółki nie dotyczyło interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i niedający się porównać z innymi, ale kręgu konsumentów, których sytuacja była identyczna. Naruszenie interesu publicznoprawnego przejawiało się tym samym w naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie istnieją zatem podstawy do oceny zachowania Spółki pod kątem stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Naruszenie art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy.

Stwierdzenie przez Prezesa Urzędu stosowania przez KFG S.A. praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów wymaga zatem stwierdzenia łącznego zaistnienia następujących przesłanek:

- 1) kwestionowane zachowania są działaniami przedsiębiorcy,
- 2) zachowania te są sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami,
- 3) zachowania te naruszają zbiorowe interesy konsumentów.

Status przedsiębiorcy

Zgodnie z art. 4 pkt 1 uokik pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.). W myśl art. 4 ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły (art. 3 ww. ustawy).

KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS: 0000795490, o numerze identyfikacji podatkowej (NIP): 8133819335 i kapitale zakładowym w wysokości 1 000 000 złotych. Prezesem Zarządu jest Mateusz Wojciech Kurczek. Przedmiot przeważającej działalności Spółki oznaczony jest jako 64, 30, Z - działalność trustów, funduszy i podobnych instytucji finansowych. KFG S.A. wpisana jest do Rejestru Pośredników Kredytowych i Instytucji Pożyczkowych pod numerem RIP000484.

Działalność Spółki ma zatem charakter zorganizowany, ciągły i zarobkowy. Wobec powyższego należy uznać, iż Spółka spełnia przesłanki, jakich wyżej powołane ustawy wymagają do uznania podmiotu za przedsiębiorcę. W konsekwencji jej działania mogą być poddane ocenie w toku postępowania przed Prezesem Urzędu.

Sprzeczność działania Spółki z prawem lub dobrymi obyczajami

Zgodnie z art. 24 ust. 1 zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy, m.in. nieuczciwe praktyki rynkowe, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 3 uokik. Zakaz stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych sformułowany jest w przepisie art. 3 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 2070, dalej: upnpr).

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym przez praktykę rynkową rozumie się działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy, sposób postępowania, oświadczenie lub informację handlową, w szczególności reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta. Produktem w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym jest każdy towar lub usługa, w tym nieruchomości, prawa i obowiązki wynikające ze stosunków cywilnoprawnych. Natomiast przez propozycję nabycia produktu rozumie się informację handlową określającą cechy produktu oraz jego cenę, w sposób właściwy dla użytego środka komunikowania się z konsumentami, która bezpośrednio wpływa bądź może wpływać na podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej umowy (art. 2 pkt 6 upnpr).

Pośród wymienionych praktyk rynkowych w art. 4 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym znajduje się praktyka polegająca na działaniu wprowadzającym w błąd.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 1 wprowadzające w błąd działanie może w szczególności polegać na rozpowszechnianiu nieprawdziwych informacji. Jak stanowi art. 5 ust. 2 pkt 3 wprowadzającym w błąd działaniem może być w szczególności działanie związane z wprowadzeniem produktu na rynek, które może wprowadzać w błąd w zakresie produktów lub ich opakowań, znaków towarowych, nazw handlowych lub innych oznaczeń indywidualizujących przedsiębiorcę lub jego produkty, w szczególności reklama porównawcza w rozumieniu art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. poz. 1503, z późn. zm.2).

Stosownie do art. 2 pkt 7 upnpr, przez decyzję dotyczącą umowy rozumie się podejmowaną przez konsumenta decyzję co do tego, czy, w jaki sposób i na jakich warunkach dokona zakupu, zapłaci za produkt w całości lub w części, zatrzyma produkt, rozporządzi nim lub wykona uprawnienie umowne związane z produktem, bez względu na to, czy konsument postanowi dokonać określonej czynności, czy też powstrzyma się od jej dokonania. Wystarczająca jest potencjalna możliwość wprowadzenia w błąd przeciętnego konsumenta.

Model przeciętnego konsumenta

Stosowanie nieuczciwej praktyki rynkowej należy rozpatrywać w kontekście jej oddziaływania na przeciętnego konsumenta. Artykuł 2 pkt 8 upnpr wskazuje, że przez przeciętnego konsumenta rozumie się konsumenta, który jest dostatecznie dobrze poinformowany, uważny i ostrożny.

Ustalenie modelu przeciętnego konsumenta dla konkretnej sprawy powinno odbywać się w odniesieniu do omawianej praktyki oraz z uwzględnieniem czynników społecznych, kulturowych, językowych i przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy, ze względu na szczególne cechy, takie jak np. wiek.

Definicja przeciętnego konsumenta zamieszczona w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym jest wynikiem dorobku orzeczniczego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej również „TSUE” lub „Trybunał”). Stopniowy rozwój orzecznictwa TSUE doprowadził do utrwalenia modelu konsumenta jako konsumenta rozważnego, przeciętnie zorientowanego, mającego prawo do rzetelnej informacji niewprowadzającej w błąd, zawierającej wszelkie niezbędne dane wynikające z funkcji i przeznaczenia danego towaru. Na każdym etapie zawarcia umowy przeciętny konsument ma prawo odbierać kierowane do niego przekazy w sposób dosłowny zakładając, że przedsiębiorca, od którego pochodzą, przekazuje mu informacje w sposób dostatecznie jasny, jednoznaczny i niewprowadzający w błąd. W świetle orzecznictwa Trybunału, poziom percepcji i uwagi konsumenta różni się w zależności od tego, jakiego produktu dotyczy praktyka rynkowa oraz w jakich okolicznościach produkt ten jest nabywany.⁸

Wskazać należy, że to charakter oferowanego produktu w rzeczywistości determinuje model przeciętnego konsumenta. Wzorzec przeciętnego konsumenta nie jest stały, zmienia się bowiem w zależności do okoliczności konkretnego przypadku. Jak wynika z powyższej definicji przeciętnego konsumenta, ustawodawca wymaga od konsumenta rozsądku i uwagi, jednakże daje mu jednocześnie prawo do rzetelnej, niewprowadzającej w błąd informacji, zawierającej wszelkie niezbędne dane wynikające z funkcji i przeznaczenia produktu. Przeciętny konsument ma prawo przypuszczać, że jego kontrahent przygotowując swoją ofertę będzie działał zgodnie z przepisami prawa i dobrymi obyczajami. Przeciętny konsument korzysta z oferty przedsiębiorcy w dobrej wierze i oczekuje, że działania przedsiębiorcy będą sumienne i uczciwe.

Określając model przeciętnego konsumenta na potrzeby przedmiotowej sprawy, należy przyjąć, że - jak wynika to z doświadczenia Prezesa Urzędu, jego wiedzy oraz ustaleń w podobnych, analogicznych sprawach - przeciętnym konsumentem jest osoba, która nie ma doświadczenia w inwestowaniu lub posiada niewielkie doświadczenie, ale jest zainteresowana nowymi rozwiązaniami w dziedzinie inwestowania i śledzi media społecznościowe lub ogólnodostępne informacje w sieci Internet (np. blogi) w celu uzyskania informacji na ten temat i poszerzania swojej wiedzy w interesującym go zakresie. Są to również osoby, które z uwagi na niską stopę zwrotu tradycyjnych sposobów oszczędzania/inwestowania zgromadzonego kapitału szukają alternatywnych rodzajów inwestycji. Są to więc konsumenci, którzy potrafią zrozumieć kierowane do nich informacje oraz umieją podjąć - w oparciu o ten przekaz - świadomą decyzję co do oferty, jeżeli tylko wiedza ta przekazana jest im w sposób zrozumiały i jednoznaczny.

Przeciętny konsument, widząc na stronie Spółki logotypy takich instytucji jak KNF, BFG, UFG oraz PFR miał prawo przypuszczać, że zostały one umieszczone zgodnie z prawem. Nie można

⁸ Por. C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer Rec. 1999, s. I-3819, pkt 26; C-299/99 Philips Rec. 2002, s. I-5475, pkt 63, a także wyroki z 2007 r. w sprawach C-353/03 Nestle przeciwko Mars, pkt 25; T-241/05 Procter & Gamble, pkt 43; T-33/04 House of Donut Int, pkt 50-51.

od niego wymagać, aby weryfikował w każdej z tych instytucji czy jest to zgodne z prawdą. Na podstawie udzielanych przez Przedsiębiorcę informacji i komunikatów publikowanych na stronie internetowej Przedsiębiorcy przeciętny konsument mógł przypuszczać, że promowana przez Spółkę oferta objęta jest systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy a w konsekwencji, że środki pieniężne zainwestowane w promowany produkt są zabezpieczone.

Ocena prawna poszczególnych zarzutów stawianych Spółce

Praktyka opisana w pkt I rozstrzygnięcia decyzji

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów, Prezes Urzędu wskazuje, że w trakcie postępowania wyjaśniającego ustalono, że KFG S.A. w sposób nieuprawniony posługiwała się logotypami KNF, BFG, UFG oraz PFR, poprzez ich umieszczenie na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl, na której przedstawiane są informacje o produkcie określanym jako „obligacje społeczne” wraz z przekierowaniem do strony internetowej www.obligacje-spoeczne.pl, co mogło wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność Spółki oraz podmiotu oferującego produkty określane na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne”, jak i ww. produkty były objęte systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. 2020 poz. 2059, dalej: unnrf) nadzór nad rynkiem finansowym w Polsce obejmuje nadzór bankowy, nadzór emerytalny, nadzór ubezpieczeniowy, nadzór nad rynkiem kapitałowym, nadzór nad instytucjami pieniądza elektronicznego, nadzór nad agencjami ratingowymi, nadzór nad instytucjami płatniczymi i biurami usług płatniczych oraz nadzór uzupełniający.

Jak stanowi art. 2 unnrf „Celem nadzoru nad rynkiem finansowym jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego rynku, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, zaufania do rynku finansowego, a także zapewnienie ochrony interesów uczestników tego rynku również poprzez rzetelną informację dotyczącą funkcjonowania rynku, przez realizację celów określonych w szczególności w ustawie - Prawo bankowe, ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym, ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych”.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 unnrf „Komisja Nadzoru Finansowego (...) jest właściwa w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym;”. W ocenie Prezesa Urzędu, posługiwanie się logiem KNF na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl, w sytuacji, w której Spółka przedstawia produkt określany jako „obligacje społeczne” stanowi praktykę wprowadzającą konsumentów w błąd, w szczególności poprzez sugerowanie, że działalność KFG S.A. podlega nadzorowi KNF.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą w Warszawie jest osobą prawną działającą na mocy ustawy z 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie

gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz.U. 2020 poz. 842). Zgodnie z art. 5 ust. 1 ubfg do zadań BFG należy m. in. wykonywanie obowiązków wynikających z gwarantowania depozytów, w szczególności dokonywanie wypłaty środków gwarantowanych deponentom, kontrola danych zawartych w systemach wyliczania podmiotów objętych systemem gwarantowania oraz prowadzenie innych działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ubfg [depozyty zgromadzone w bankach i kasach - dop. UOKiK] „są objęte ochroną gwarancyjną w danym podmiocie objętym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek w tym podmiocie, nie później jednak niż w dniu poprzedzającym dzień spełnienia warunku gwarancji, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych lub z przeprowadzania przez kasę rozliczeń finansowych, o ile czynność ta lub rozliczenie zostały dokonane przed dniem spełnienia warunku gwarancji, do wysokości równowartości w złotych 100 000 euro - w całości”.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny działa na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego: gwarantuje depozyty zgromadzone w bankach i kasach oraz odpowiada za przeprowadzanie przymusowej restrukturyzacji instytucji finansowych zagrożonych bankrutwem.

Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny działa na podstawie ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2021 poz. 854, dalej jako „uoufg”) Szczegółowe zadania UFG wymienione są w art. 98 i 98a uoufg. Należy do nich m. in. wypłacanie odszkodowań i świadczeń z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i rolników posiadających gospodarstwa rolne, gdy sprawca nie zawarł umowy ubezpieczenia lub nie został zidentyfikowany.

Działalność Polskiego Funduszu Rozwoju reguluje ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz.U. 2021 poz. 1010, dalej jako „usir”). Zgodnie z art. 2 ust. 1 usir „System instytucji rozwoju tworzą:

- 1) Polski Fundusz Rozwoju,
- 2) Bank Gospodarstwa Krajowego,
- 3) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
- 4) Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna,
- 5) Polska Agencja Inwestycji i Handlu Spółka Akcyjna,
- 6) Agencja Rozwoju Przemysłu Spółka Akcyjna - zwane dalej „instytucjami rozwoju”.

Jak stanowi art. 2 ust. 2 „Instytucje rozwoju mogą posługiwać się nazwą „Grupa Polskiego Funduszu Rozwoju”, skrótem „Grupa PFR” i wspólnym znakiem identyfikującym, wskazanymi obok odpowiednio nazwy lub firmy instytucji rozwoju”. Cele i sposób działalności gospodarczej PFR reguluje art. 11 ust. 1a usir, zgodnie z którym działalność gospodarcza PFR polega m. in. na obejmowaniu lub nabywaniu udziałów, akcji, warrantów subskrypcyjnych lub obligacji oraz przystępowaniu do spółek osobowych; udzielaniu pożyczek, gwarancji i poręczeń; obejmowaniu lub nabywaniu jednostek uczestnictwa i certyfikatów inwestycyjnych funduszy inwestycyjnych, praw uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej lub instytucji wspólnego inwestowania mających siedzibę za granicą oraz prowadzeniu innej działalności inwestycyjnej.

Zarówno KNF jak i BFG wystosowały stosowne komunikaty, w których wskazano, że KFG S.A. w sposób nieuprawniony i bez zgody ww. podmiotów postuguje się ich logotypami, w wyniku czego wprowadza potencjalnych odbiorców komunikatów strony internetowej www.krajowyfunduszwzwarancyjny.pl w błąd, co do wzajemnych relacji ww. podmiotów ze Spółką.

Zgodnie z komunikatem KNF opublikowanym dnia 10 listopada 2021 r. „*podmiot zarejestrowany w Rejestrze Pośredników Kredytowych i Instytucji Pożyczkowych prowadzonym przez KNF jako instytucja pożyczkowa pod nazwą KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (RIP000484), nie jest podmiotem nadzorowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego. Podmiot ten na swojej stronie internetowej, na której przedstawia się jako „właściciel Emitenta OBLIGACJI SPOŁECZNYCH” w sposób nieuprawniony i bez zgody UKNF postuguje się logotypem Komisji Nadzoru Finansowego*” (dowód: karty nr 111-112)⁹.

Należy ponownie nadmienić, iż dnia 15 listopada 2021 r. KNF wezwał KFG S.A. do usunięcia ze strony internetowej www.krajowyfunduszwzwarancyjny.pl logotypu używanego przez KNF, podnosząc iż używanie ww. oznaczeń graficznych sugerować może współpracę Spółki z KNF bądź udział KNF w akcjach promocyjnych organizowanych przez Spółkę, co może wprowadzać konsumentów w błąd, co do faktu nadzorowania Spółki przez KNF.

Jak wspomniano wyżej również BFG wystosował komunikat zgodnie z którym KFG S.A. w sposób nieuprawniony i bez zgody ww. podmiotu postuguje się ich logotypem. Zgodnie z komunikatem opublikowanym dnia 10 listopada 2021 r.: „*Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG) informuje, że na ogólnodostępnej stronie internetowej pod adresem www.krajowyfunduszwzwarancyjny.pl/ podmiot określający się jako Krajowy Fundusz Gwarancyjny S.A., opublikował logotyp Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, co może wprowadzać potencjalnych odbiorców komunikatów strony internetowej w błąd, co do wzajemnych relacji KFG S.A. z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym. Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna (KFG Spółka Akcyjna wg danych w KRS) nie jest w żaden sposób powiązany z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym. Produkty inwestycyjne oferowane za pośrednictwem ww. strony internetowej przez Krajowy Fundusz Gwarancyjny S.A. nie są i nigdy nie były objęte gwarancjami BFG. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nigdy nie pełnił żadnej funkcji zabezpieczającej ani gwarantującej w stosunku do środków, które mogłyby zostać przekazane KFG S.A. na wskazanej powyżej stronie internetowej, w wyniku decyzji inwestycyjnych podjętych na podstawie treści na niej upublicznionych. Logotyp Bankowego Funduszu Gwarancyjnego został wykorzystany z naruszeniem autorskich praw majątkowych, bez wiedzy i bez uzyskania odpowiedniej zgody BFG oraz bez żadnej innej podstawy prawnej uzasadniającej jego publikację (...)*” (dowód: karta nr 111-112)¹⁰.

Powyższe znajduje potwierdzenie w piśmie BFG z dnia 19 maja 2022 r., zgodnie z którym podmiot „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” nie jest uczestnikiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, o którym mowa w ustawie z 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie identyfikuje jakichkolwiek relacji, w których pozostawałby z ww. podmiotem. „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” oraz KFG S.A. ani żadne inny

⁹ www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=75772&p_id=18 [dostęp 17.12.2021 r.]

¹⁰ www.bfg.pl/oswiadczenie-w-sprawie-poslugiwania-sie-logotypem-bfg-przez-kfdsa/ [dostęp 17.12.2021 r.]

podmiot nie uzyskał zgody na wykorzystywanie na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl logotypu BFG. Ponadto w dniu 15 listopada 2021 r. w związku z treściami zawartymi na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl BFG złożył zawiadomienie do prokuratury o możliwości popełnienia przestępstwa.

Brak jakichkolwiek relacji prawnych pomiędzy KFG S.A. a KNF i BFG został opisany powyżej. KFG S.A. w nieuprawniony sposób posługuje się również logotypami UFG oraz PFR, poprzez umieszczenie ich na stronie internetowej www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl.

Zgodnie z pismem UFG z dnia 12 maja 2022 r. „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie”, KFG S.A. jak również żaden inny podmiot nie uzyskał zgody UFG na wykorzystanie logotypu UFG na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl. UFG nie pozostawał i nie pozostaje w jakichkolwiek relacjach prawnych ani faktycznych z podmiotami, o których mowa powyżej. Ponadto w dniu 15 listopada 2021 r. UFG powziął czynności, które doprowadziły do usunięcia logotypu UFG ze strony www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl.

Ponadto zgodnie z pismem PFR z dnia 17 maja 2022 r. „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” oraz KFG S.A. ani żaden inny podmiot nie uzyskał zgody na wykorzystywanie na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl logotypu PFR. PFR nie identyfikuje jakichkolwiek relacji, w których pozostawałby z ww. podmiotami.

W związku z funkcją nadaną ww. instytucjom (KNF, UFG, PFR, BFG) przez ustawodawcę, w powszechnym odbiorze podmioty te uznawane są za takie, które stabilizują rynek finansowy, dbają o bezpieczeństwo lokat bądź udzielają gwarancji lub wsparcia finansowego. Oferowanie lub przedstawianie ofert o charakterze inwestycyjnym przy jednoczesnym posługiwaniu się logotypami ww. instytucji i organów może wywoływać u odbiorców tych komunikatów wrażenie, jakoby spółka przedstawiająca ofertę lub sama oferta pozostawały w ścisłej relacji z tymi instytucjami bądź z systemami nadzoru lub gwarancji reprezentowanych przez ww. instytucje. W efekcie, u przeciętnego konsumenta tworzy to fałszywe wyobrażenie o bezpieczeństwie tych produktów finansowych lub wiarygodności ich oferentów.

W ocenie Prezesa Urzędu analizowana praktyka Spółki, polegająca na nieuprawnionym posługiwaniu się logotypami KNF, BFG, UFG oraz PFR, poprzez ich umieszczenie na stronie internetowej www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl, na której przedstawiane są informacje o produkcie określanym jako „obligacje społeczne” wraz z przekierowaniem do strony internetowej www.obligacje-spoeczne.pl, podnosi wiarygodność kontraktową KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, jak i podmiotu oferującego produkty określone na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne”, a w konsekwencji wprowadza konsumentów w błąd poprzez sugerowanie, że ww. produkty oraz podmiot je oferujący objęte są systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy. Tym samym ww. praktyka może spowodować podjęcie przez konsumenta szeregu decyzji, których inaczej by nie podjął, gdyby wiedział, że KFG S.A. nie jest objęta systemem nadzoru finansowego, a przedstawiana przez Spółkę oferta „obligacji społecznych” nie jest objęta systemem gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy.

Zdaniem Prezesa Urzędu przeświadczenie o bezpieczeństwie inwestycji, wynikającym z podlegania przez Spółkę systemowi nadzoru oraz objęciu produktu systemem gwarancji

stanowi istotny czynnik, mający wpływ na zainteresowanie konsumenta ww. ofertą i przekazanie swoich danych kontaktowych, co może ostatecznie doprowadzić do podjęcia przez niego decyzji o zawarciu umowy z oferentem „obligacji społecznych”, do której przekierowanie umieszczono na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl.

W związku z powyższym wykazano bezprawny charakter działań KFG S.A. w zakresie praktyki opisanej w pkt I sentencji decyzji.

Praktyka opisana w pkt II rozstrzygnięcia decyzji

Odnosząc się do zarzutu drugiego, w trakcie postępowania ustalono, iż KFG S.A. na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl oraz na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny - w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych, a także w wykorzystywanej na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” - postuguje się określeniem „Krajowy Fundusz Gwarancyjny”. Jak ustalono, w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nigdy nie widniała spółka o nazwie „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie”. W rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego Spółka ujawniła adres strony internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl (dowód: karty nr 193-196).

Ustawa o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne zawiera podstawowe kryteria udzielania poręczeń i gwarancji oraz reguluje granice zaciągania tego rodzaju zobowiązań przez państwo, a także zakres odpowiedzialności poszczególnych podmiotów uczestniczących w tym procesie. Ustawa normuje ponadto podstawowe ramy proceduralne i kompetencyjne związane z udzielaniem poręczeń i gwarancji. Ustawa ta w sposób całościowy reguluje problematykę poręczeń i gwarancji, za które bezpośrednio lub pośrednio odpowiada Skarb Państwa.

W opisanej w pkt II sentencji praktyce Spółka odwołuje się do instytucji oraz przepisów ww. ustawy, wywołując u konsumentów mylne wrażenie co do rzeczywistego statusu prawnego samej Spółki jak również systemu gwarancji, którym objęte są produkty określane na ww. stronie jako „obligacje społeczne” oraz oferent tych produktów.

Krajowy Fundusz Gwarancyjny jest podmiotem, o którym mowa w ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne. Spółka na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl umieszcza cytaty z art. 34g ust. 1 upg oraz przekierowanie do strony w Internetowym Systemie Aktów Prawnych, pod którą można znaleźć ww. ustawę.

Krajowy Fundusz Gwarancyjny jest podmiotem działającym w ramach Banku Gospodarstwa Krajowego. Zgodnie z art. 34g ust. 1 upg „w Banku Gospodarstwa Krajowego działa Krajowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej „Funduszem”. Podmiot „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” nie jest Krajowym Funduszem Gwarancyjnym, o którym mowa w ww. ustawie. Jak stanowi art. 34g ust. 2: „Środki Funduszu przeznacza się na:

1) pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji, w tym wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną, pomoc de

minimis lub pomoc *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, na rzecz mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców;

2) spłatę zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 34ga ust. 1, w tym na pokrycie kosztów emisji obligacji;

3) zwrot Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków własnych, wydatkowanych zgodnie z art. 34ga ust. 2a na finansowanie terminowej obsługi działań, o których mowa w pkt 1 i 2, wraz z wynagrodzeniem z tytułu tego finansowania, w wysokości uzgodnionej z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych”.

Jak wspomniano wyżej, w dniu 15 listopada 2021 r. BGK opublikował Ostrzeżenie ws. „Krajowego Funduszu Gwarancyjnego Spółka Akcyjna”, zgodnie z treścią którego podmiot KFG S.A., postępujący się również nazwą „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna”, nie jest i nigdy nie był w jakikolwiek sposób związany z BGK, produkty przedstawiane przez Spółkę nie są i nie były objęte gwarancjami BGK, a podmiot „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna” nie jest Krajowym Funduszem Gwarancyjnym, o którym mowa w art. 34g ust. 1 i n. upg. W efekcie, Spółka w sposób nieuprawniony postępuje się nazwą „Krajowy Fundusz Gwarancyjny”, sugerując, że jest podmiotem, o którym mowa w treści ww. ustawy.

Należy zaznaczyć, iż na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl Spółka informuje, że administratorem danych osobowych jest „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie będąca właścicielem Emitenta Obligacji Społecznych”. Jednakże, jak wspomniano wyżej w Krajowym Rejestrze Sądowym nie ma zarejestrowanej spółki o ww. nazwie. Ponadto, na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl/kontakt/ Spółka udostępnia dane kontaktowe do podmiotu „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie. Numer wpisu do rejestru KNF RIP000484”.

Jak wskazano, ww. podmiot nie figuruje w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Natomiast, w Rejestrze Pośredników Kredytowych i Instytucji Pożyczkowych prowadzonym przez KNF, pod numerem RIP000484 zarejestrowana jest Spółka KFG S.A.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Prezesa Urzędu, konsument kierując się wykorzystaną przez KFG S.A. nazwą „Krajowy Fundusz Gwarancyjny” w nazwie domeny internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl, w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych oraz na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny, a także w publikowanej na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” zostaje wprowadzony w błąd co do rzeczywistego statusu KFG S.A. oraz charakteru przedstawianej przez Przedsiębiorcę oferty.

W ocenie Prezesa Urzędu kwestionowana w pkt II praktyka Spółki podnosi wiarygodność kontraktową KFG S.A., jak i podmiotu oferującego produkty określone na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne”. Tym samym ww. praktyka może spowodować podjęcie przez konsumenta szeregu decyzji, których inaczej by nie podjął, gdyby wiedział, że KFG S.A. nie posiada jakichkolwiek relacji prawnych z BFG.

Zdaniem Prezesa Urzędu przeświadczenie o bezpieczeństwie inwestycji, wynikającym z podlegania przez Spółkę podmiotowi, który działa na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, gwarantującym depozyty zgromadzone w bankach i kasach oraz

odpowiadającym za przeprowadzanie przymusowej restrukturyzacji instytucji finansowych zagrożonych bankructwem, stanowi istotny czynnik, mający wpływ na zainteresowanie konsumenta ofertą, co może ostatecznie doprowadzić do podjęcia przez niego decyzji o zawarciu umowy, do której przekierowanie umieszczono na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl. Oznacza to, iż konsument zostaje wprowadzony w błąd poprzez sugerowanie, że KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie to podmiot tożsamy (lub powiązany) z Krajowym Funduszem Gwarancyjnym, o którym mowa w art. 34g upg.

Co więcej, wykorzystanie w nazwie domeny internetowej krajowyfunduszwgwarancyjny.pl, w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych oraz na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny, a także w publikowanej na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” wywołuje mylne wrażenie, że produkty określone na stronie krajowyfunduszwgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne” lub oferent tych produktów do którego strony przekierowuje strona krajowyfunduszwgwarancyjny.pl objęci są systemem gwarancji udzielanych na podstawie przepisów ww. ustawy.

Tym samym w ocenie Prezesa Urzędu omawiana w pkt II praktyka Spółki podnosi również wiarygodność produktów określanych na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne” lub oferenta tych produktów, do którego strony przekierowuje strona krajowyfunduszwgwarancyjny.pl poprzez mylne wrażenie, iż objęci są systemem gwarancji udzielanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne. W efekcie może to wywołać co najmniej zainteresowanie konsumenta ww. ofertą i podjęcie przez niego decyzji o przekazaniu swoich danych kontaktowych, a ostatecznie doprowadzić nawet do podjęcia decyzji o zawarciu umowy z oferentem „obligacji społecznych”, tj. z podmiotem, do którego strony internetowej umieszczono przekierowanie na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl.

W związku z powyższym wykazano bezprawny charakter działań KFG S.A. w zakresie praktyki opisaney w pkt II sentencji decyzji.

Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 kwietnia 2008 r. (sygn. akt III SK 27/07) wyjaśnił, że gramatyczna wykładnia pojęcia zbiorowy interes konsumentów prowadzi do wniosku, że chodzi o zachowanie przedsiębiorcy, które godzi w interesy grupy osób stanowiących określony zbiór. Rezultaty tej wykładni modyfikuje zastrzeżenie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma interesów indywidualnych. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że przy konstruowaniu pojęcia „zbiorowy interes konsumentów” nie można opierać się tylko i wyłącznie na tym, czy oceniana praktyka skierowana jest do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Zdaniem Sądu, wystarczające powinno być ustalenie, że zachowanie przedsiębiorcy nie jest podejmowane w stosunku do zindywidualizowanych konsumentów, lecz względem członków danej grupy (określonego kręgu podmiotów), wyodrębnionych spośród ogółu konsumentów za pomocą wspólnego dla nich kryterium. Sąd Najwyższy uznał, że praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów: *jest (...) takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalność zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której adresowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób,*

że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy.

W ocenie Prezesa Urzędu opisane praktyki Przedsiębiorcy godzą w zbiorowe interesy konsumentów. Zarzucanymi praktykami może być objęta nieograniczona liczba konsumentów, których nie sposób zindywidualizować. Z tego względu interes konsumentów, naruszony w wyniku działań podejmowanych przez Spółkę, nie stanowi sumy indywidualnych interesów poszczególnych klientów, lecz ma charakter zbiorowy. Interes konsumentów należy rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę jako zasługujący na ochronę i zabezpieczenie. Pojęcie to obejmuje swym zakresem prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom możliwość dokonywania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny na etapie przedkontraktowym i w czasie wykonywania umowy. Efektem naruszenia interesu prawnego może być naruszenie również stricte ekonomicznych interesów konsumentów (o wymiarze majątkowym). Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Nie jest zatem konieczne ustalenie, że którykolwiek z konsumentów został rzeczywiście poszkodowany wskutek stosowanej przez przedsiębiorcę praktyki.

Przez zbiorowy interes należy rozumieć interes dotyczący ogółu (zbiorowości), którego naruszenie ma miejsce, gdy skutkami działań bądź zaniechań przedsiębiorcy dotknięty jest pewien krąg uczestników rynku - konsumentów. Zachowanie przedsiębiorcy godzące w zbiorowe interesy konsumentów jest w stanie wywołać niekorzystne następstwa w odniesieniu do każdego z nich - nie zaś jedynie określonego konsumenta - i zagraża ono, przynajmniej potencjalnie, interesom każdego z członków ich zbiorowości. Zaistnienie przesłanki naruszenia zbiorowego interesu konsumenta nie jest przy tym bezpośrednio uzależnione od liczby konsumentów, których interesy zostały naruszone wskutek działań Przedsiębiorcy.

W przypadku opisywanych praktyk naruszone zostały prawne interesy konsumentów tj. prawo do otrzymania rzetelnej informacji o rodzaju i cechach danego produktu. Praktyka Spółki wprowadza konsumentów w błąd poprzez sugerowanie, że ww. produkty objęte są systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy, a tym samym może powodować podjęcie przez konsumenta szeregu decyzji, których inaczej by nie podjął, gdyby wiedział, że KFG S.A. nie jest objęta systemem nadzoru finansowego, a prezentowana oferta spółki Obligacje Społeczne PSA nie jest objęta systemem gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy.

W wyniku omawianych praktyk Spółki, poprzez powstanie ryzyka doprowadzenia do negatywnych skutków finansowych w postaci niekorzystnego rozporządzenia kapitałem, naruszeniu uległy również ekonomiczne interesy konsumentów.

Ciężar i rodzaj naruszeń oraz szeroki krąg podmiotów mogących zostać objętych zasięgiem działania bezprawnych zachowań Przedsiębiorcy, wskazują, że wymienione praktyki przedsiębiorcy godzą w zbiorowe interesy konsumentów. Skutkami działań Spółki dotknięty jest nieokreślony krąg podmiotów, co w odniesieniu do zarzucanych Spółce praktyk oznacza konsumentów, którzy mogli lub mogą zawrzeć prezentowaną przez Spółkę umowę. Potencjalnie zatem każdy z konsumentów może być objęty zachowaniem rynkowym Spółki kwestionowanym przez Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu.

Wykazanie zatem w niniejszej sprawie, że działania Spółki miały charakter sprzeczny z prawem i naruszały zbiorowy interes konsumentów przesądza, iż działania te stanowią praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów. Praktyka stwierdzona w pkt I sentencji decyzji została zaniechana z dniem 23 listopada 2021 r. Brak było podstaw do przyjęcia zaniechania stosowania przez KFG S.A. praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

Zaniechanie praktyki opisanej w pkt I

Zgodnie z art. 27 ust. 1 uokik nie wydaje się decyzji, o której mowa w art. 26, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 24 uokik (tj. praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów). Stosownie do art. 27 ust. 2 uokik, w przypadku określonym w ust. 1 Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania. Wskazać również należy, że ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, spoczywa na przedsiębiorcy (art. 27 ust. 3 uokik).

Praktyka będąca przedmiotem zarzutu postawionego w pkt I sentencji polegała na postugiwaniu się w sposób nieuprawniony przez KFG S.A. logotypami KNF, BFG, UFG oraz PFR, poprzez ich umieszczenie na stronie internetowej www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl, na której przedstawiane są informacje o produkcie określanym jako „obligacje społeczne” wraz z przekierowaniem do strony internetowej www.obligacje-spoeczne.pl, co mogło wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność Spółki oraz podmiotu oferującego produkty określone na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne”, jak i ww. produkty były objęte systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy.

Domena o nazwie krajowyfunduszwgwarancyjny.pl została zarejestrowana w dniu 28 września 2017 r., co zostało potwierdzone w piśmie AZ.pl z dnia 27 grudnia 2021 r. (dowód: karty nr 29-34). Spółka nie udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu do udzielenia informacji w przedmiocie zmian wprowadzonych w treściach zamieszczanych na stronie internetowej www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl oraz udokumentowania ich dat oraz zakresu. W efekcie dokładny okres trwania naruszenia nie jest możliwy do ustalenia. W dniu 3 listopada 2021 r. do UOKiK wpłynęło zawiadomienie konsumenta, zgodnie z którym na ww. stronie internetowej znajdowały się wykorzystywane w sposób nieuprawniony logotypy KNF, BFG, UFG oraz PFR (dowód: karta nr 15). Treść ww. strony internetowej zabezpieczona w dniu 8 listopada 2021 r. (dowód: karty nr 100-102) zawiera wspomniane logotypy. Treść strony www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl zabezpieczona w dniu 23 listopada 2021 r. nie zawiera ww. logotypów (dowód: karty nr 100-102).

W tych okolicznościach Prezes Urzędu uznał, że praktyka, o której mowa w punkcie I sentencji niniejszej decyzji została zaniechana z dniem 23 listopada 2021 r.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł, jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

Nakazanie zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów

Zgodnie z art. 26 ust. 1 uokik, Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24 uokik.

W literaturze wskazuje się, że zaniechanie stosowania praktyk musi być rzeczywiste (por. wyr. SN z 2.7.2009 r., III SK 10/09, Legalis) i potwierdzone w zgromadzonym materiale dowodowym. Nie wystarczy zatem uprawdopodobnienie zaniechania stosowania ww. praktyk, a konieczne jest udowodnienie tej okoliczności. Przy tym ciężar udowodnienia zaniechania tej praktyki spoczywa na przedsiębiorcy¹¹.

Zaznaczyć należy, że KFG S.A. nadal publikuje na swoich stronach internetowych informacje o produkcie określanym jako „obligacje społeczne” wraz z przekierowaniem do strony internetowej www.obligacje-spoleczne.pl. Ponadto Spółka nadal posługuje się określeniem „Krajowy Fundusz Gwarancyjny” na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl oraz na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny - w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych, a także w publikowanej na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie”. Spółka nie przedstawiła dowodów, z których wynikałoby, że zaniechała stosowania zarzucanej jej praktyki.

Uwzględniając wskazane okoliczności, na podstawie art. 26 ust. 1 uokik orzeczono jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

Rygor natychmiastowej wykonalności

Zgodnie z art. 103 uokik, Prezes Urzędu może nadać decyzji w części lub w całości rygor natychmiastowej wykonalności. Okolicznością warunkującą zastosowanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest wystąpienie ważnego interesu konsumentów. Oznacza to, że nie w każdej sprawie, w której naruszony został interes konsumentów, zasadnym jest zastosowanie omawianej instytucji. Należy ją uwzględnić tylko wtedy, gdy mamy do czynienia z ważnym interesem konsumentów, a więc istotnym i doniosłym. Nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności musi zatem poprzedzać dokonanie ustalenia, jaki interes konsumentów doznał w danym przypadku naruszenia oraz czy jest on na tyle ważny, by wydanej decyzji nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

W przypadku zakwestionowanych niniejszą decyzją praktyk naruszany jest interes konsumentów polegający na prawie konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych warunkach rynkowych. Stosowane przez Przedsiębiorcę praktyki ograniczają bowiem konsumentom możliwość dokonania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest jej rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na pogląd Trybunału Konstytucyjnego, który w wyroku z dnia 21 kwietnia 2004 r. (sygn. akt: K 33/03) podkreślił, że *ochrona konsumenta nie jest działaniem o charakterze protekcyjnistyczno-paternalistycznym, lecz zmierza do zabezpieczenia interesów słabszego uczestnika rynku, którego wiedza i orientacja są - w porównaniu do profesjonalnego partnera (sprzedawcy, usługodawcy) - ograniczone.*

¹¹ M. Mamczarek, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz* [w:] M. Mamczarek, *Ochrona zbiorowych praw i interesów konsumentów, pacjentów oraz pasażerów w transporcie kolejowym. Komentarz praktyczny z orzecnictwem*, Warszawa 2019.

Konsument ma słabszą pozycję przetargową, a jego swoiste upośledzenie wynika z przyczyn systemowych, determinowanych pozycją rynkową. Z tej też przyczyny działania na rzecz ochrony konsumenta, które mają umocnić jego pozycję wobec profesjonalnego partnera służą wyrównaniu ich szans i zapewnieniu - także na rynku detalicznym, swobody dokonania wyboru i podjęcia nieskrępowanej decyzji. Istotą ochrony konsumenta nie jest więc nadawanie mu dodatkowych nadzwyczajnych przywilejów, lecz poddanie całości obrotu praktykom „rynkowo-kompensatoryjnym”, które mają przywrócić utraconą zdolność decydowania o konsumpcji. [...] Udział konsumenta w procesach rynkowych powinien być kształtowany w taki sposób, aby mógł on swobodnie i w zgodzie z własnym interesem zaspakajać - poprzez konkretne transakcje - swe uświadomione potrzeby, na podstawie dostarczonej wiedzy i informacji. Z tego powodu strategicznym założeniem nowoczesnej ochrony konsumenta jest zasada przejrzystości, jawności, rzeczywistej dostępności jasnej, pełnej i zrozumiałej informacji handlowej.

Podkreślić należy, że zakwestionowane niniejszą decyzją praktyki stanowią nieuczciwe praktyki rynkowe, których stosowanie wobec konsumentów w myśl art. 3 upnpr jest bezwzględnie zakazane. Uregulowanie wskazanego zakazu wiązało się z koniecznością zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku gospodarczego i uzyskania odpowiedniego poziomu ochrony konsumentów. Osiągnięcie takiego rezultatu, w ocenie Prezesa Urzędu, jest możliwe wyłącznie w przypadku skutecznego i niezwłocznego eliminowania tego typu praktyk z obrotu.

Praktyka kwestionowana w pkt I została zaniechana przez Przedsiębiorcę. W efekcie praktyki opisanej w pkt II sentencji decyzji konsument kierując się wykorzystaną przez KFG S.A. nazwą Krajowy Fundusz Gwarancyjny” zostaje wprowadzony w błąd co do rzeczywistego statusu KFG S.A. oraz charakteru przedstawianej przez Przedsiębiorcę oferty.

Oznacza to, iż konsument zostaje wprowadzony w błąd poprzez sugerowanie, że KFG S.A. to podmiot tożsamy lub powiązany z Krajowym Funduszem Gwarancyjnym, o którym mowa w art. 34g upg, a produkty określone na stronie krajowyfunduszegwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne” lub oferent tych produktów do którego strony przekierowuje strona krajowyfunduszegwarancyjny.pl objęci są systemem gwarancji udzielanych na podstawie przepisów ww. ustawy. Tym samym taka praktyka Spółki może wywołać zainteresowanie konsumenta ww. ofertą i podjęcie przez niego decyzji o przekazaniu swoich danych kontaktowych, a ostatecznie doprowadzić nawet do podjęcia decyzji o zawarciu opisywanej umowy pożyczki.

Za nałożeniem rygoru natychmiastowej wykonalności w niniejszej sprawie przemawia w szczególności wyżej wykazana okoliczność, że stosowane przez KFG S.A. praktyki mogą w sposób znaczący godzić w ekonomiczne interesy konsumentów, którzy ze względu na brak pełnego zrozumienia rzeczywistego sensu ekonomicznego i prawnego oferty zawarli lub mogą zawrzeć prezentowaną przez Spółkę umowę pożyczki. Jak wspomniano wyżej, zgodnie z ustaleniami Prezesa Urzędu zawartymi w decyzji Nr RŁO 3/2022 z dnia 20 czerwca 2022 r. Obligacje Społeczne P.S.A. oferuje konsumentowi zawarcie umowy pożyczki, w której świadczenie konsumenta polega na udzieleniu pożyczki pieniężnej, a świadczenie Obligacje Społeczne P.S.A. na jej zwrocie w określonym umownie terminie oraz wypłacie odsetek umownych w stosunku miesięcznym. Zabezpieczeniem wykonania ww. umowy pożyczki, ma być umowa, której stroną jest konsument i powiązana z Obligacje Społeczne P.S.A. spółka

Prius 29, na podstawie której ustanowiony ma być zastaw rejestrowy na należącym do Prius 29 pojeździe.

W zakresie praktyki opisanej w pkt II sentencji decyzji przedmiotem ochrony jest ważny interes konsumentów wyrażający się w prawie konsumenta do uczestnictwa w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom możliwość dokonywania czynności prawnych przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest rzeczywisty status Spółki oraz sens ekonomiczny i prawny prezentowanej przez Spółkę oferty.

Należy zaznaczyć, iż zgodnie z ustaleniami Prezesa Urzędu zawartymi w decyzji Nr RŁO 3/2022 z dnia 20 czerwca 2022 r. Obligacje Społeczne P.S.A. oferuje zawarcie umowy na okres 6, 12, 18 miesięcy lub na okres ustalany indywidualnie. W przypadku umów zawieranych na okres 6, 12 lub 18 miesięcy, kwota pożyczki wynosi 10 000 zł. W przypadku umowy pożyczki zawieranej na indywidualnie ustalony okres, kwota pożyczki udzielonej przez pożyczkodawcę wynosi 100 000 zł. W przypadku spełnienia się omawianego ryzyka związanego z produktem określanym jako „obligacje społeczne”, do którego przekierowanie znajduje się na stronie internetowej Spółki, co do którego konsumenci nie otrzymują pełnych informacji, może dojść do wspomnianej wyżej znaczącej straty finansowej po stronie konsumentów, którzy zawarli lub mogą zawrzeć umowę z Obligacje Społeczne P.S.A. Tym samym konsumenci, działając pod wpływem nieuczciwych praktyk mogą przekazywać Obligacje Społeczne P.S.A. środki finansowe nieświadomi faktu, iż umowa obciążona jest wysokim ryzykiem utraty kapitału.

Ze względu na rażące naruszenie przez Przedsiębiorcę opisanych wyżej interesów konsumentów, Prezes Urzędu zdecydował się nadać obowiązkowi zaniechania zakwestionowanej w pkt II niniejszej decyzji praktyki rygor natychmiastowej wykonalności. W ocenie Prezesa Urzędu, tylko bowiem w ten sposób zostanie w pełni zrealizowana funkcja prewencyjna wydanej decyzji. Podnieść jednocześnie należy, iż brak nałożenia rygoru natychmiastowej wykonalności może oznaczać skuteczną, z punktu widzenia Przedsiębiorcy, kontynuację ich stosowania. Wobec powyższego, natychmiastowe zaprzestanie opisanych praktyk ma decydujące znaczenie dla zapobieżenia dalszym naruszeniom interesów konsumentów.

W okolicznościach niniejszej sprawy, za nadaniem rygoru natychmiastowej wykonalności nakazowi zaniechania stosowania zakwestionowanej praktyki przemawia również to, że ze względu na zasięg terytorialny działań Przedsiębiorcy obejmujący całą Polskę stosowana przez KFG S.A. nieuczciwa praktyka dotyczy szerokiego kręgu konsumentów.

Z uwagi na powyższe oraz na konieczność szybkiego reagowania na opisane powyżej naruszenie, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt III sentencji niniejszej decyzji.

Obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia (pkt IV i V rozstrzygnięcia decyzji)

Zgodnie z art. 26 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechania jej stosowania Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w szczególności zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

W niniejszej sprawie na podstawie art. 26 ust. 2 w związku z art. 27 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu zdecydował o nałożeniu na Spółkę, obowiązku usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w sposób określony w pkt IV i V sentencji decyzji, tj. poprzez zamieszczenie informacji o stosowanych przez Spółkę praktykach na stronie internetowej www.krajowydunderszgwarranty.pl oraz na profilu w serwisie www.facebook.pl, który jest prowadzony przez KFG S.A. Wśród ww. informacji powinno znaleźć się hipertącze (link) odsyłające do bazy decyzji dostępnej pod adresem www.uokik.gov.pl. Ww. wymóg może być zrealizowany poprzez dodanie tzw. linku skróconego.

Informacja o wydaniu decyzji zostanie przekazana szerokiemu kręgowi odbiorców, co umożliwi zapoznanie się z treścią decyzji Prezesa Urzędu wszystkim uczestnikom rynku, zarówno konsumentom jak i przedsiębiorcom oraz pozwoli na pozyskanie informacji nie tylko o tym, jakie praktyki zostały zakwestionowane, ale także jakie motywy stoją za rozstrzygnięciem Prezesa Urzędu.

Zdaniem Prezesa Urzędu konieczne jest skierowanie do konsumentów czytelnego i zrozumiałego komunikatu przy wykorzystaniu różnych kanałów komunikacji, który to komunikat wskaże konsumentom przedmiot rozstrzygnięcia Prezesa Urzędu oraz wynikające z jego uprawomocnienia się skutki dla tej grupy uczestników rynku. Zastosowanie opisanych powyżej środków ma za zadanie usunięcie trwających skutków stosowania przez Spółkę praktyk, które negatywnie odbiły się na konsumentach na drodze usunięcia naruszenia w warstwie informacyjnej poprzez zapewnienie wiedzy co do tego, jak powinno wyglądać zachowanie przedsiębiorcy zgodne z prawem oraz poinformowanie konsumentów o skutkach decyzji. Trwające skutki praktyki dotyczą świadomości tych konsumentów, którzy nadal mogą mieć przeświadczenie o bezpieczeństwie inwestycji w „obligacje społeczne” prezentowanej przez KFG S.A. Mogli lub mogą oni podejmować decyzje w oparciu o to błędne przeświadczenie w wyniku czego istnieje ryzyko doprowadzenia do negatywnych skutków finansowych w postaci niekorzystnego rozporządzenia ich kapitałem.

Określenie parametrów technicznych wysłanej informacji i publikowanego oświadczenia ma za zadanie zapewnić jego widoczność i czytelność na stronie internetowej Spółki oraz na profilach KFG S.A. w mediach społecznościowych.

Zakres nałożonego na Spółkę obowiązku jest proporcjonalny do jej możliwości i wagi stwierdzonego naruszenia. Jest to obowiązek, którego realizacja nie będzie dla Spółki uciążliwa, a jednocześnie przyczyni się do zrealizowania funkcji edukacyjnej decyzji. W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt IV i V sentencji niniejszej decyzji.

Nałożenie przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej (pkt VI rozstrzygnięcia decyzji)

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24 uokik. Art. 106 ust. 3 ww. ustawy, wskazując sposób obliczania obrotu, przewiduje m.in. w pkt 1, że obrót oblicza się jako sumę przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości. Art. 106 ust. 5 uokik stanowi przy tym, że w przypadku gdy przedsiębiorca w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu nakładając karę

pieniężną na podstawie ust. 1 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. Z kolei art. 106 ust. 6 uokik przewiduje, że w przypadku, gdy przedsiębiorca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót przedsiębiorcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10.000 euro. Stosownie do art. 106 ust. 7 pkt 2 uokik, w przypadku gdy przedsiębiorca nie dysponuje przed wydaniem decyzji danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, Prezes Urzędu, nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1, uwzględnia: (...) 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 - średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Kara pieniężna za naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 uokik, ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie w odniesieniu do wskazanego przedsiębiorcy zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu.

W ocenie Prezesa Urzędu, zgromadzony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny potwierdza stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przy czym zdaniem Prezesa Urzędu okoliczności sprawy przemawiają za zasadnością nałożenia w tym przypadku kary pieniężnej.

Należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie określają jakichkolwiek przesłanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 uokik te okoliczności, które Prezes Urzędu ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia i działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 uokik).

Ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze również pod uwagę okoliczności łagodzące oraz obciążające, które wystąpiły w sprawie. Zgodnie z art. 111 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, okolicznościami łagodzącymi są w szczególności: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Wśród zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 uokik wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszenia, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia. [tajemnica przedsiębiorstwa] Prezes Urzędu uznał za uzasadnione nałożenie kar pieniężnych niniejszą decyzją na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 106 ust. 6 uokik.

Stosownie do tabeli kursów średnich walut obcych Narodowego Banku Polskiego średni kurs euro na ostatni dzień roku poprzedzającego rok nałożenia kary, zgodnie z art. 5 uokik, tj. dzień 31 grudnia 2021 r., wynosił: 4,59 zł. Zgodnie z art. 106 ust. 6 uokik w takiej sytuacji

Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10.000 euro, co stanowi według ww. kursu kwotę 45.900 zł (słownie: czterdzieści pięć tysięcy dziewięćset złotych)¹². Stąd też kary pieniężne nie mogą być wyższe, niż kwota 10.000 euro czyli 45.900 zł, za każde ze stwierdzonych naruszeń.

Kara pieniężna za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w pkt I sentencji decyzji

W pierwszej kolejności wskazać należy, że na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego spoczywa obowiązek dochowania należytej staranności przy ocenie zgodności ich działań z obowiązującymi przepisami prawa. W ocenie Prezesa Urzędu, praktyka kwestionowana w pkt I sentencji, czyli wykorzystanie logotypów KNF, BFG, UFG oraz PFR, poprzez ich umieszczenie na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl, na której przedstawiane są informacje o produkcie określanym jako „obligacje społeczne” wraz z przekierowaniem do strony internetowej www.obligacje-spoeczne.pl nie było dziełem przypadku, ani też efektem niezamierzonych działań. Zdaniem Prezesa Urzędu, KFG S.A. jako profesjonalista oraz podmiot doświadczony w prowadzonej działalności gospodarczej, ma obowiązek działania w sposób rzetelny. W żadnej mierze nie powinien wykorzystywać sytuacji konsumenta, jego braku doświadczenia, nieznajomości prawa, niewiedzy czy zaufania do ww. instytucji, w celu uzyskania własnych korzyści finansowych.

Przy ustaleniu wysokości kary Prezes Urzędu wziął pod uwagę: okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy oraz okres, stopień i skutki rynkowe naruszenia.

Co do praktyki zarzuconej Przedsiębiorcy w pkt I sentencji decyzji, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że stopień naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zakwalifikować jako znaczny.

W zakresie praktyki opisanej w pkt I sentencji niniejszej decyzji, Przedsiębiorca, wykorzystując logotypy KNF, BFG, UFG oraz PFR, poprzez ich umieszczenie na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl, wywołuje u konsumentów mylne wrażenie, że działalność KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie oraz podmiotu oferującego produkty określone na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne”, jak i ww. produkty objęte są systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy. W efekcie, konsument nie posiada pełnej wiedzy w zakresie wzajemnych relacji ww. podmiotów ze Spółką.

Kwestionowane zachowanie Spółki uznane zostało za sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa i zakwalifikowane jako nieuczciwa praktyka rynkowa. Działanie opisane w pkt I sentencji decyzji narusza podstawowe prawo konsumentów do uzyskania rzetelnych informacji dotyczących oferowanego produktu. W przedmiotowej sprawie konsumenci, pod wpływem otrzymywanych informacji, mogli podejmować konkretne, niekorzystne decyzje dotyczące zawarcia umowy, których inaczej by nie podjęli.

Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające. Prezes Urzędu, ustalając wysokość kary pieniężnej w przypadku zarzucanej praktyki dopatrył się okoliczności łagodzącej w postaci

¹² <https://www.nbp.pl/home.aspx?navid=archa&c=/ascx/tabarch.ascx&n=a254z211231>

zaniechania jej stosowania przed wszczęciem postępowania. Postępowanie w sprawie stosowania przez KFG S.A. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte w dniu 19 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu w niniejszej decyzji uznał zaniechanie praktyki z dnia 23 listopada 2021 r.

Prezes Urzędu, w odniesieniu do praktyki zarzuconej Przedsiębiorcy w pkt I sentencji decyzji za okoliczność obciążającą uznał umyślność działania oraz znaczny zasięg terytorialny naruszenia. Umyślność działania Przedsiębiorcy została już omówiona powyżej. W odniesieniu do znacznego zasięgu terytorialnego wskazać należy, że Spółka dociera do potencjalnych klientów z informacją o prowadzonej przez siebie działalności poprzez stronę internetową www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl oraz fanpage na Facebooku www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny w związku z tym, z oferty, do której przekierowuje strona internetowa Przedsiębiorcy może potencjalnie skorzystać każdy konsument.

Uwzględniając powyższe Prezes Urzędu ustalił wysokość kary za stosowanie praktyki opisanej w punkcie I sentencji niniejszej decyzji na kwotę **43.605,00 zł** (słownie: czterdzieści trzy tysiące sześćset pięć złotych) z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie I sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa. Kwota ustalonej wyżej kary stanowi 95% maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106 ust. 6 uokik.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczona kara jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara pełni przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto jej walor wychowawczy, odstrasżający dla innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt VI.a sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Kara pieniężna za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w pkt II sentencji decyzji

W pierwszej kolejności wskazać należy, że na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego spoczywa obowiązek dochowania należytej staranności przy ocenie zgodności ich działań z obowiązującymi przepisami prawa. W ocenie Prezesa Urzędu praktyka opisana w pkt II sentencji decyzji tj. posługiwanie się określeniem „Krajowy Fundusz Gwarancyjny” na ww. stronie, w logotypie, a także wykorzystywaniem nazwy nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” nie było dziełem przypadku, ani też efektem niezamierzonych działań. Zdaniem Prezesa Urzędu, Przedsiębiorca zdawał sobie sprawę, iż takie działanie może wprowadzać potencjalnych odbiorców komunikatów strony internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl w błąd, co do wzajemnych relacji ww. podmiotów ze Spółką, a tym samym tworzyć przeświadczenie o bezpieczeństwie prezentowanej inwestycji. Zdaniem Prezesa Urzędu, KFG S.A. jako profesjonalista oraz podmiot doświadczony w prowadzonej działalności gospodarczej, ma obowiązek działania w

sposób rzetelny. W żadnej mierze nie powinien wykorzystywać sytuacji konsumenta, jego braku doświadczenia, nieznamomości prawa, niewiedzy, zaufania czy naiwności w celu uzyskania własnych korzyści finansowych.

Przy ustaleniu wysokości kary Prezes Urzędu wziął pod uwagę: okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy oraz okres, stopień i skutki rynkowe naruszenia.

Co do praktyki zarzuconej Przedsiębiorcy w pkt II sentencji decyzji, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że stopień naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zakwalifikować jako znaczny.

W zakresie praktyki opisanej w pkt II sentencji niniejszej decyzji, Przedsiębiorca posługuje się na stronie internetowej www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl oraz na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny - w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych, a także w publikowanej na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” - określeniem „Krajowy Fundusz Gwarancyjny”, wywołując u konsumentów mylne wrażenie, że KFG S.A. jest podmiotem powołanym ustawowo, a produkty określane na stronie www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne” lub oferent tych produktów, do którego strony przekierowuje strona www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl objęci są systemem gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne. Tym samym zachowanie Spółki utrudnia konsumentom prawidłową ocenę warunków ekonomicznych i prawnych promowanego przez Spółkę produktu.

Reasumując, kwestionowane zachowanie Spółki uznane zostało za sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa i zakwalifikowane jako nieuczciwa praktyka rynkowa. Praktyka zarzucana Przedsiębiorcy może wywoływać skutki przede wszystkim w zakresie interesów ekonomicznych konsumentów. Działanie narusza podstawowe prawo konsumentów do uzyskania rzetelnych informacji dotyczących promowanego produktu. W przedmiotowej sprawie konsumentki, pod wpływem otrzymywanych informacji, mogli podejmować konkretne, niekorzystne decyzje dotyczące zawarcia umowy, których inaczej by nie podjęli.

Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające. Prezes Urzędu, w odniesieniu do praktyki zarzuconej Przedsiębiorcy w pkt II sentencji decyzji za okoliczność obciążającą uznał umyślność działania oraz znaczny zasięg terytorialny naruszenia. Umyślność działania Przedsiębiorcy została już omówiona powyżej. W odniesieniu do znacznego zasięgu terytorialnego wskazać należy, że Spółka dociera do potencjalnych klientów z informacją o prowadzonej przez siebie działalności poprzez stronę internetową www.krajowyfunduszwgwarancyjny.pl oraz fanpage na Facebooku www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny w związku z tym, z oferty, do której przekierowuje strona internetowa Przedsiębiorcy może potencjalnie skorzystać każdy konsument.

Prezes Urzędu uznał, że nie występują okoliczności łagodzące w przypadku opisanej powyżej praktyki Przedsiębiorcy.

Uwzględniając powyższe Prezes UOKiK ustalił wysokość kary za stosowanie praktyki opisanej w punkcie II sentencji niniejszej decyzji na kwotę **45.900,00 zł** (słownie: czterdzieści pięć tysięcy dziewięćset złotych), płatną do budżetu państwa. Kwota ustalonej wyżej kary stanowi 100% maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106 ust. 6 uokik.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczona kara jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara ta pełni przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto jej walor wychowawczy, odstraszaający dla innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt VI.b sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Kara nakładana na osobę zarządzającą (pkt VII rozstrzygnięcia decyzji)

Zgodnie z art. 106b ust. 1 uokik Prezes Urzędu może nałożyć na osobę zarządzającą karę pieniężną w wysokości do 2 000 000 zł, jeżeli osoba ta, w ramach sprawowania swojej funkcji w czasie trwania stwierdzonego naruszenia, umyślnie dopuściła przez swoje działanie lub zaniechanie do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 23a lub art. 24. Nałożenie na osobę zarządzającą kary pieniężnej może nastąpić wyłącznie w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 3a lub 4 uokik.

Zgodnie z art. 4 pkt 3a uokik przez osobę zarządzającą rozumie się kierującego przedsiębiorstwem, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy. Z powyższego wynika, że za okoliczność świadcząca o tym, że dana osoba jest osobą zarządzającą ustawodawca uznaje kierowanie przedsiębiorstwem. Sytuację, w której dana osoba pełni „funkcję kierowniczą” lub jest członkiem organu zarządzającego, ustawodawca uznaje za szczególne formy kierowania przedsiębiorstwem. Przepis art. 4 pkt 3a uokik wszedł w życie 18 stycznia 2015 r.

Mając na uwadze, że Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przez KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie przepisów wymienionych w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (stanowiące nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym), odpowiedzialności podlegają również osoby zarządzające.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy podkreślenia wymaga, że od wpisania Spółki do KRS posiada ona zarząd jednoosobowy, przy czym niezmiennie funkcję jedyne go członka Zarządu pełni Mateusz Wojciech Kurczek. Zgodnie z art. 293 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1526 ze zm., dalej jako: ksh), członek zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz likwidator powinien przy wykonywaniu swoich obowiązków dołożyć staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności.

Ustawodawca wymaga, żeby wymierzając osobie zarządzającej karę pieniężną Prezes Urzędu uwzględnił w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także stopień wpływu zachowania osoby zarządzającej na naruszenie, którego dokonał przedsiębiorca, przychody uzyskane przez osobę zarządzającą u danego przedsiębiorcy, z uwzględnieniem okresu trwania naruszenia, oraz okres i skutki rynkowe naruszenia lub skutki naruszenia dla konsumentów (art. 111 ust. 1 pkt 2 uokik).

Przy wymierzaniu kar pieniężnych dla osób zarządzających Prezes Urzędu uwzględnia również okoliczności obciążające i łagodzące.

Wysokość kary pieniężnej nałożona na Mateusza Wojciecha Kurczka za dopuszczenie do stosowania przez Spółkę praktyki stwierdzonej w pkt I

Prezes Urzędu przypisuje Mateuszowi Wojciechowi Kurczkowi odpowiedzialność za dopuszczenie do naruszenia dokonanego przez KFG S.A. opisane w pkt I sentencji decyzji. Prezes Urzędu uznał, że zachowanie Mateusza Wojciecha Kurczka bezpośrednio prowadziło do naruszenia dokonanego przez KFG S.A. w zakresie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Ocena zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje na umyślne dopuszczenie przez osobę zarządzającą do naruszenia przepisów ustawy. Przy ocenie odpowiedzialności oraz umyślności działania Mateusza Wojciecha Kurczka wzięto pod uwagę fakt, iż jest on prezesem zarządu oraz jego osobiste zaangażowanie w działalność spółki.

W dniu 1 kwietnia 2019 r. Mateusz Wojciech Kurczek oraz [tajemnica przedsiębiorstwa] zawiązali Spółkę (dowód: karty nr 140-148). Pismem z dnia 8 marca 2022 r. Mateusz Wojciech Kurczek oświadczył, iż w 2021 r. przestał pełnić funkcję prezesa zarządu Spółki (dowód: karta nr 108). Jednakże od dnia rejestracji Spółki w KRS tj. 18 lipca 2019 r. Mateusz Wojciech Kurczek widnieje jako osoba pełniąca funkcję prezesa zarządu (dowód: karty nr 193-196).

Mateusz Wojciech Kurczek posiada doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej. Pełni on funkcję Prezesa Zarządu spółki Prius 29 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (KRS: 0000893250) oraz PRO WORK SERVICE sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie (KRS: 0000752920, dalej: „PRO WORK SERVICE”). Do dnia 17 grudnia 2021 r. był również prokurentem spółki Obligacje Społeczne Prosta Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (KRS: 0000923860). W związku z powyższym jest osobą, od której należy wymagać świadomości istnienia m.in. regulacji prawnych w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej czy zarządzania przedsiębiorstwem. W ocenie Prezesa Urzędu należy zatem przyjąć, że Mateusz Wojciech Kurczek posiada odpowiednie rozeznanie rynkowe wynikające zarówno ze skali swoich działalności, jak i doświadczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej dla należytego rozpoznania podejmowanych przez siebie działań.

W dniu 10 stycznia 2020 r. Mateusz Wojciech Kurczek, działając jako prezes zarządu Spółki zawarł [tajemnica przedsiębiorstwa] Zgodnie z dokumentami przekazanymi przez [tajemnica przedsiębiorstwa] Mateusz Wojciech Kurczek posiadał elektroniczny dostęp do ww. rachunków (dowód: karty nr 133-136) oraz dysponował ww. rachunkiem (dowód: karty nr 133-136). W dniu 16 marca 2021 r. a następnie w dniu 6 kwietnia 2021 r. Mateusz Wojciech Kurczek jako prezes zarządu Spółki zawarł umowy przelewu wierzytelności [tajemnica przedsiębiorstwa] (dowód: karty nr 180-185).

Należy również nadmienić, że na nagraniu opublikowanym na portalu Youtube w dniu 10 listopada 2021 r. (dowód: karty nr 131-132), osoba przedstawiona jako prezes zarządu KFG S.A. (tj. Mateusz Wojciech Kurczek) twierdzi, iż jest pomysłodawcą i założycielem KFG S.A. Co więcej, z treści nagrania wynika, iż ma on również należyte rozpoznanie w kwestii oferty inwestycyjnej oferowanej przez Obligacje Społeczne P.S.A.:

- „(...) ja chciałem założyć KFG jako narzędzie, które łączy właśnie ludzi wyspecjalizowanych z tymi, którzy chcieliby się tego nauczyć bądź chcieliby uczestniczyć w biznesie, bo trzeba zrozumieć, że to nie chodzi tylko o to, żeby zainwestować w osobę, która się czymś specjalizuje (...) my łączymy jakby inwestorów bardziej niż po prostu zbieramy pieniądze żeby przekazać na dobre biznesy”;
- „Głównie skupiamy się w tym momencie na projekcie Obligacji Społecznych. (...) chodzi o to, żeby właśnie ludzie, którzy dysponują kapitałem zainwestowali w osoby, które są specjalistami w danej dziedzinie, z pełną wiedzą i dostępem do tej wiedzy. Bezpiecznie, w zabezpieczeniu i pod pełną kontrolą na bieżąco tego w co zainwestowali, plus możliwością aktywnego uczestniczenia w tworzeniu tego biznesu (...) KFG jakby jest takim troszkę filtrem, który weryfikuje wszystkie firmy, które mają potencjał czy warto faktycznie w nie inwestować”.

Z wyżej przytoczonych okoliczności wynika nie tylko, że Mateusz Wojciech Kurczek jest osobiście odpowiedzialny za prowadzenie wszelkich spraw Spółki, w tym za reprezentowanie jej wobec podmiotów trzecich, ale należy twierdzić, że odgrywa kluczową rolę w przygotowaniu i realizacji całości strategii marketingowej Spółki. W tych okolicznościach nie może ulegać wątpliwości, że nie tylko miał on świadomość stosowania przez Spółkę zakwestionowanej w pkt I praktyki, ale był bezpośrednio odpowiedzialnych za jej zaplanowanie i wdrożenie.

W ocenie Prezesa Urzędu działalność Spółki od samego początku była nastawiona na zachęcenie jak największej liczby inwestorów do zawarcia umowy z Obligacje Społeczne P.S.A. Mateusz Wojciech Kurczek musiał akceptować wykorzystanie logotypów takich instytucji jak KNF, BFG, UFG oraz PFR na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl, co miało sprawiać wrażenie, że działalność KFG S.A. oraz podmiotu oferującego produkty określone na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne” objęte są systemem nadzoru lub gwarancji udzielanych przez podmioty powołane do tych celów w drodze ustawy. Co więcej Mateusz Wojciech Kurczek musiał mieć świadomość, że Spółka nie jest uprawniona do wykorzystania ww. logotypów oraz że takie działanie Spółki może wprowadzać konsumentów w błąd. Powyższe wskazuje na umyślność działań, a osobą odpowiedzialną za te działania był Mateusz Wojciech Kurczek. W wyniku praktyki Spółki, poprzez powstanie ryzyka doprowadzenia do negatywnych skutków finansowych w postaci niekorzystnego rozporządzenia kapitałem, naruszeniu uległy również ekonomiczne interesy konsumentów. Mając powyższe na względzie nie może ulegać wątpliwości, że to Mateusz Wojciech Kurczek ponosi osobistą i wyłączną odpowiedzialność za działanie, którym doprowadził do naruszenia przez Spółkę art. 24 uokik w sposób umyślny. [tajemnica przedsiębiorstwa] (dowód: karta nr 125).

Ustalając wysokość kary pieniężnej nakładanej na osobę zarządzającą KFG S.A., Prezes Urzędu uwzględnił, iż stwierdzona w pkt I sentencji praktyka miała znaczny zasięg terytorialny. Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez prezesa zarządu

Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 uokik w zakresie praktyki opisanej w pkt I sentencji, wziął pod uwagę okoliczność łagodzącą w postaci zaniechania stosowania kwestionowanej praktyki przed wszczęciem postępowania.

Uwzględniając okoliczności sprawy, przede wszystkim charakter zarzuconych Spółce praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, stopień wpływu osoby zarządzającej na naruszenia oraz umyślność podejmowanych przez tę osobę działań, uzasadnione jest nałożenie na Mateusza Wojciecha Kurczka kary pieniężnej za dopuszczenie do naruszenia przez KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ww. ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe, sentencji Prezes Urzędu nałożył na Mateusza Wojciecha Kurczka:

- karę w wysokości **30.000,00 zł (słownie: trzydzieści tysięcy złotych) za umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 uokik w zakresie praktyki opisanej w pkt I sentencji niniejszej decyzji, co stanowi 1,5% maksymalnego wymiaru kary.**

Wysokość kary pieniężnej nałożonej na Mateusza Wojciecha Kurczka za dopuszczenie do stosowania przez Spółkę praktyki stwierdzonej w pkt II

Jak wskazano wyżej Prezes Urzędu przypisuje Mateuszowi Wojciechowi Kurczkowi odpowiedzialność za dopuszczenie do naruszenia dokonanego przez KFG S.A. Prezes Urzędu uznał, że zachowanie Mateusza Wojciecha Kurczka bezpośrednio doprowadziło do naruszenia dokonanego przez KFG S.A. w zakresie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Ocena zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje na umyślne dopuszczenie przez osobę zarządzającą do naruszenia przepisów ustawy.

W dniu 10 stycznia 2020 r. Mateusz Wojciech Kurczek, działając jako prezes zarządu Spółki zawarł [tajemnica przedsiębiorstwa] Zgodnie z dokumentami przekazanymi przez [tajemnica przedsiębiorstwa] Mateusz Wojciech Kurczek posiadał elektroniczny dostęp do ww. rachunków (dowód: karty nr 133-136) oraz dysponował ww. rachunkiem (dowód: karty nr 133-136). W dniu 16 marca 2021 r. a następnie w dniu 6 kwietnia 2021 r. Mateusz Wojciech Kurczek jako prezes zarządu Spółki [tajemnica przedsiębiorstwa] (dowód: karty nr 180-185).

Przy ocenie odpowiedzialności oraz umyślności Mateusza Wojciecha Kurczka wzięto pod uwagę jego osobiste zaangażowanie we wszystkie aspekty działalności spółki. Należy również zwrócić uwagę, że KFG S.A. nie było pierwszą spółką, w której Mateusz Wojciech Kurczek był prezesem zarządu. Tę funkcję pełnił również w Prius 29 oraz PRO WORK SERVICE. Należy zatem przyjąć, że Mateusz Wojciech Kurczek posiadał odpowiednie rozeznanie rynkowe wynikające zarówno ze skali swoich działalności, jak i doświadczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej dla należytego rozpoznania podejmowanych przez siebie działań.

Należy ponownie nadmienić, iż na nagraniu opublikowanym na portalu Youtube (dowód: karty nr 131-132), osoba przedstawiona jako prezes zarządu KFG S.A. (tj. Mateusz Wojciech Kurczek) twierdzi, iż jest pomysłodawcą i założycielem KFG S.A. Co więcej, z treści nagrania wynika, iż ma on również należyte rozpoznanie w kwestii oferty inwestycyjnej oferowanej przez Obligacje Społeczne P.S.A.:

- „(...) ja chciałem założyć KFG jako narzędzie, które łączy właśnie ludzi wyspecjalizowanych z tymi, którzy chcieliby się tego nauczyć bądź chcieliby

uczestniczyć w biznesie, bo trzeba zrozumieć, że to nie chodzi tylko o to, żeby zainwestować w osobę, która się czymś specjalizuje (...) my łączymy jakby inwestorów bardziej niż po prostu zbieramy pieniądze żeby przekazać na dobre biznesy”;

- *„Głównie skupiamy się w tym momencie na projekcie Obligacji Społecznych. (...) chodzi o to, żeby właśnie ludzie, którzy dysponują kapitałem zainwestowali w osoby, które są specjalistami w danej dziedzinie, z pełną wiedzą i dostępem do tej wiedzy. Bezpiecznie, w zabezpieczeniu i pod pełną kontrolą na bieżąco tego w co zainwestowali, plus możliwością aktywnego uczestniczenia w tworzeniu tego biznesu (...) KFG jakby jest takim troszkę filtrem, który weryfikuje wszystkie firmy, które mają potencjał czy warto faktycznie w nie inwestować”.*

Z wyżej przytoczonych okoliczności wynika, że Mateusz Wojciech Kurczek jest osobiście odpowiedzialny za prowadzenie wszelkich spraw Spółki, w tym za reprezentowanie jej wobec podmiotów trzecich, ale również odgrywa kluczową rolę w przygotowaniu i realizacji całości strategii Spółki. W tych okolicznościach nie może ulegać wątpliwości, że nie tylko musiał mieć on świadomość stosowania przez Spółkę zakwestionowanej w pkt II praktyki, ale był bezpośrednio odpowiedzialnych za ich zaplanowanie i wdrożenie. W ocenie Prezesa Urzędu Mateusz Wojciech Kurczek musiał mieć świadomość postępowania się przez Spółkę na stronie internetowej www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl oraz na profilu www.facebook.com/KrajowyFunduszGwarancyjny - w logotypie publikowanym na ww. stronach internetowych, a także w publikowanej na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl nazwie nieistniejącej spółki „Krajowy Fundusz Gwarancyjny Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie” - określeniem „Krajowy Fundusz Gwarancyjny”. Co więcej Mateusz Wojciech Kurczek musiał mieć świadomość, że Spółka nie jest uprawniona do wykorzystania ww. nazwy oraz że takie działanie Spółki może wprowadzać konsumentów w błąd.

Opisane działania miały na celu wywołać u konsumentów mylne wrażenie, że KFG S.A. jest podmiotem, o którym mowa w ustawie o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, a produkty określone na stronie www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl jako „obligacje społeczne” lub oferent tych produktów, do którego strony przekierowuje strona [krajowyfunduszgwarancyjny.pl](http://www.krajowyfunduszgwarancyjny.pl) objęci są systemem gwarancji udzielanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne. Efektem tych działań miało być skłonienie jak największej liczby konsumentów do zainteresowania się prezentowaną przez Spółkę ofertą zawarcia umowy z Obligacje Społeczne P.S.A. Powyższe wskazuje na umyślność działań, a osobą odpowiedzialną za te działania był Mateusz Wojciech Kurczek. W wyniku praktyki Spółki, poprzez powstanie ryzyka doprowadzenia do negatywnych skutków finansowych w postaci niekorzystnego rozporządzenia kapitałem, naruszeniu uległy również ekonomiczne interesy konsumentów.

Mając powyższe na względzie nie może ulegać wątpliwości, że to Mateusz Wojciech Kurczek ponosi osobistą i wyłączną odpowiedzialność za działanie, którym doprowadził do naruszenia przez Spółkę art. 24 uokik w sposób umyślny. [tajemnica przedsiębiorstwa] (dowód: karta nr 125).

Ustalając wysokość kary pieniężnej nakładanej na osobę zarządzającą KFG S.A., Prezes Urzędu uwzględnił, iż stwierdzona w pkt II sentencji praktyka miała znaczny zasięg terytorialny.

Prezes Urzędu, określając karę za umyślne dopuszczenie przez prezesa zarządu Spółki poprzez jego działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 uokik w zakresie praktyki opisanej w pkt II sentencji, nie dopatrzył się okoliczności łagodzących.

Uwzględniając okoliczności sprawy, przede wszystkim charakter zarzuconych Spółce praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, stopień wpływu osoby zarządzającej na naruszenia oraz umyślność podejmowanych przez tę osobę działań, uzasadnione jest nałożenie na Mateusza Wojciecha Kurczka kary pieniężnej za dopuszczenie do naruszenia przez KFG Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ww. ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe, sentencji Prezes Urzędu nałożył na Mateusza Wojciecha Kurczka:

- karę w wysokości **40.000,00 zł (słownie: czterdzieści tysięcy złotych)** za **umyślne dopuszczenie poprzez swoje działania do naruszenia przez Spółkę art. 24 uokik w zakresie praktyki opisanej w pkt II sentencji niniejszej decyzji**, co stanowi 2% maksymalnego wymiaru kary.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczone kary są adekwatne do stopnia wpływu zachowania osoby zarządzającej na naruszenie, którego dokonał Przedsiębiorca. Kary te pełnią przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto ich walor wychowawczy, odstraszaający dla innych osób zarządzających przed wpływaniem na stosowanie przez zarządzane przez nie podmioty w przyszłości opisanych niniejszą decyzją praktyk w obrocie z konsumentami.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt VII sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Koszty postępowania (pkt VIII rozstrzygnięcia decyzji)

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

W wyniku przeprowadzonego postępowania w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania. W związku z powyższym, postanowiono obciążyć stronę postępowania kosztami postępowania w wysokości 147,20 zł (słownie: sto czterdzieści siedem złotych dwadzieścia groszy).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Wobec powyższego, orzeczono jak w pkt VIII sentencji decyzji.

Pouczenia

- Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.
- Stosownie do treści art. 81 ust. 1 uokik w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2021 poz. 1805 ze zm., dalej: kpc) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, ul. Traugutta 25, 90-113 Łódź.
- W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie rygoru natychmiastowej wykonalności (pkt III sentencji decyzji), stosownie do treści art. 108 § 2 zd. 2 k.p.a., w związku z art. 83 uokik, jak również stosownie do art. 81 ust. 5 uokik, w związku z art. 479³² kpc, zażalenie na przedmiotowe postanowienie należy wnieść do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, ul. Traugutta 25, 90-113 Łódź, w terminie tygodnia od daty doręczenia decyzji.
- W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt VIII sentencji niniejszej decyzji, stosownie do treści art. 264 § 1 kpa w zw. z art. 80 uokik oraz stosownie do art. 81 ust. 5 uokik w związku z 479³² § 1 i § 2 kpc, przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, ul. Traugutta 25, 90-113 Łódź.
- Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1125) odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł.
- Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w zw. z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 500 zł.

- Zgodnie z art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie fizycznej, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny lub ich poniesienie narazi ją na taki uszczerbek. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów.
- Zgodnie z art. 103 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Spółka handlowa powinna wykazać także, że jej wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki.
- Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.
- Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2, § 3 i § 4 kpc, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania, który niezwłocznie przesyła ten wniosek sądowi właściwemu.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury*

Tomasz Dec

Otrzymują:

1. KFG S.A.
2. Mateusz Wojciech Kurczek

